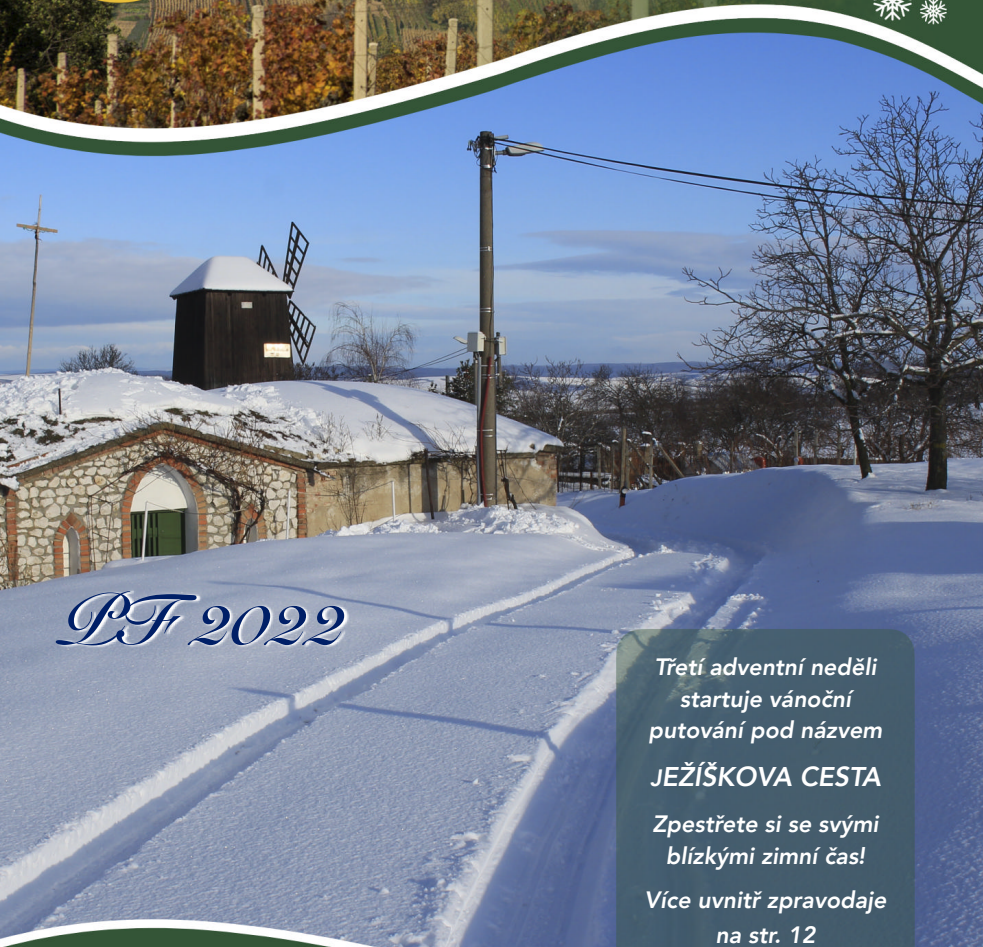

VRBECKÝ

ZPRAVODAJ

LF 2022

Třetí adventní neděle
startuje vánoční
putování pod názvem
JEŽÍŠKOVA CESTA

Zpestříte si se svými
blízkými zimní čas!

Více uvnitř zpravodaje
na str. 12

*Krásné Vánoce,
pevné zdraví
a hodně radosti
v kruhu vašich blízkých*

prosinec 2021

MŠ - den v sadu

MŠ - čekání na divadlo

MŠ - pohádková výstava v Šakvičích

MŠ - vycházka do lesa

ZŠ - pasování - prvňáci se svými patrony

ZŠ - nejlepší sběrači šípků

ZŠ - Halloween ve 4. ročníku

ZŠ - halloweenské svačinky připravili pátáci

Úvodní slovo starosty

Vážení Vrbečáci, vážení přátelé Vrbcie,

přiznám se bez mučení, že napsat úvodník do Vrbeckého zpravodaje je pro mne vždy náročný úkol. Obzvláště v této době bych se rád vyhnul negativním věcem, nerad bych více rozdělával už tak rozdělenou společnost, být na úrovni naší obce. Nevýhodou také je, že Vrbecký zpravodaj vychází v době největších svátků – Vánoce, Velikonoce a Hody (schválně píší s velkým H) a o svátcích by se měl člověk kritickým věcem spíše vyhnout – alespoň v úvodníku. Svátky jsou ideální příležitostí, kdy se lidé mají sejit, zapomenout na splíny, zakopat válečné sekery a homolkovskys si slíbit, že budou k sobě hodní.

Jsou chvíle, kdy i přes předvánoční shon (kterým si jako společnost velmi komplikujeme život) má člověk možnost se zastavit a trochu více rozjít. Jednou z takových chvil je čas u adventního věnce. Nechci rozebírat, kdy se u nás tato hezká tradice ujala, nechci rozebírat pravidla barevnosti (měl by být laděn do fialova, protože tato barva symbolizuje pokání a čekání), nechci rozebírat směr zapalování svíček, tedy proti směru hodinových ručiček. Rád bych se ale zastavil nad symbolikou jednotlivých svíček. Tentokrát ne z pohledu církevního, to přenechám otci Tomášovi, ale z pohledu dnešní doby.

1. svíce – naděje – kéž bychom mohli slovo Covid v co nejkratší době nechat historikům. Kéž by stávající situace byla řádkou v učebnicích dějepisu, kterou budou naši potomci jednou listovat.

2. svíce – mír – toto slovo získalo zejména díky budovatelským básním za minulého režimu příchutí patosu. Ale zamysleme se nad tím, jestli sami náhodou neválcíme mezi sebou a mnohdy zbytečně.

3. svíce – přátelství – není nad to, mít kolem sebe pár lidí, kteří jsou nablízku, když je opravdu potřebujeme. Přátelé, kteří pro nás udělají něco jen tak, aniž by automaticky očekávali protislužby. Slovo přítel je dnes velmi zneužito díky sociálním sítím. Mnozí z nás mají stovky přátel, ale je to opravdu přátelství?

4. svíce – láska – dnes chápeme bohužel pouze ve smyslu ke svým nejbližším, někteří si lásku tak trochu pletou s fyzickými projevy a říkají tomu láska. Ale není projevem lásky také ohleduplnost a respekt k těm druhým? Není projevem lásky také respekt k zaváženým pravidlům, požadavkům či nařízením. Přílišné ignorování totiž někteří vydávají za svobodu, demokracii – ale ono záleží také na míře zodpovědnosti, kterou dotyční mají. Lidé, kteří za něco zodpovídají, lidé, kteří jsou nasazení v první linii a melou z posledního, se na věci dívají zcela jinak.

Přeji Vám i Vrbcici neutuchající naději, mírové vztahy mezi sebou, třeba jen pár, ale opravdových přátel a moře lásky založené na ohleduplnosti a respektu k ostatním.

Tomáš Bilek. Váš starosta

Když se Starý sejde s Novým

Za „pár“ dní už to tak bude. Zase budeme o rok starší a zase „snad“ o něco moudřejší.

Co všechno nás ale ještě čeká, než se ti dva setkají? A co si asi řeknou?

Na jedné staré novoročence jsem našla starý rok nakreslený jako starce, jak smeká klobouk a prosí nás lidi za odpuštění všeho zlého, co nám natropil.

Jestlipak ten Starý, předávající vládu svému nástupci, mu předá i moudrost naučení, tak jako to v pohádkovém světě dává korunnímu princovi starý král? Nebo mu řekne, že je to s námi pořád stejné a lítáme v tom pořád nahoru a dolů, a jsme nepoučitelní?

Četla jsem příběh, který Vám ráda předám. Vyprávěl ho bubeník jedné muziky, když se vracel ze silvestrovské muziky někde v Krkonoších.

Zmožený nejen hraním, zdířiml si pod hrušni mezi poli a málem zaspal tu chvíli, když se láme letopočet. Právě v tom okamžení prázdná, v té škvíře mezi minulým a budoucím, se z kmene hrušně vytáhla postava dědka a v momentě za ním vyskočil klučina. Co se dělo dál, bylo i proti čtvrtému přikázání božím, kdepak – cti otce svého! Běhal kolem kmene, malý honil starého a tahali se spolu o starcovu hůl. Co si při té tahanici povyčítali a pokřikovali, hanba vypravovat. Jen to zachytilo ucho muzikanta, co mělo notu a šlo do skoku:

"Nový rok má už krok, z vejce je, co sneslo dvanáct čápů, dvaapadesát koroptví, třístapětašedesát ptáků!" Tak prý vypěvoval košiláč, když se konečně domohl starcovy hole. Tucekrát se okolo hrušně otočil a šlápoty ve sněhu muzikant už nepočítal.

Tak to bylo v jednom příběhu a jak to bývá ve skutečnosti? Ten starý rok neodejde nikdy úplně. Tak jako se neztratí nic, co tu jednou bylo. Nechává po sobě různé zápisy na přírodě i na lidech. U každého je to jinak.

Např. o silvestru je vřítá představa, že všichni musí juchat a vyvádět radostí. Někdo ale veselí neholduje a má o posledním dnu v roce své představy – chce být doma se svou rodinou, pojídat připravené dobroty a pochoutky a dívat se při tom na televizní program.

Přelom roku bývá jedinečnou příležitostí zamyslet se nad tím, jestli chceme ve svém životě něco změnit. Člověka láká slibovat si – od teďka už nebudu líná, nebudu kouřit a přejít se, budu cvičit apod. Nic nám nepřipadá snadnější, než že se hned od rána začneme chovat úplně jinak. Ale když se pak rok s rokem sejde – kdeže naše předsevzetí jsou! Nic proti předsevzetí, ale nesmí jich být moc, protože z nich opravdu nic nezbude.

Také Nový rok bychom měli prožít ve slavnostní náladě, kterou nám pomůže navodit dobrý oběd, příjemná procházka, návštěva příbuzných apod.

Po Novém roce nám totiž nastává už běžný všední život. Hned 6. ledna je svátek Tří králů – Kašpara, Melichara a Baltazara. S nimi bychom se už měli smířit s tím, že Vánoce jsou definitivně za námi. V tento den bychom totiž měli naposledy rozsvítit svíčky na stromečku a potom ho odstrojit. Pokud není umělý, měl by se spálit v kamnech (ale kdo je dnes má?), aby byl užitečný dvakrát.

Ale to už jsme úplně na konci – jaksí jsem to vzala z druhé strany. Takže se vrátím úplně před Vánoce, protože připravit pravou vánoční pohodu, je pěkná dřina – mohou jistě dosvědčit všechny hospodyňky. Není divu, že nám nakonec téměř nezbude čas popřemýšlet o těch správných dárcích pro naše blízké a většinou kupujeme to první, co nás napadne.

Jaká jsou přání dětí v dnešní době? Některá jsou splnitelná (v rámci finančních možností), jiná méně. Samozřejmě, že si děvčátka přejí drahé panenky, kočárky a další příslušenství pro ně. Kluci, ti si přejí auta na ovládání, Lega, ale i počítače, mobily a jiné další vymoženosti dnešní doby.

Některé děti si přejí kouzelný prsten, aby si mohly přičarovat všechno, co se jim líbí. Jistě, přání nesplnitelné, ale také zamýšlení hodné. Přemýšlela jsem nad tím, jestli jsou opravdu dnes děti tak náročné, že chtějí mít všechno, ale pak mi došlo, že to je vlastně přání na základě pohádek, na základě televize, kde jsou všechny triky možné a děti si myslí, že to tak jde i v běžném životě. Dříve děti také měly své sny a přání, ale nebyly vedeny fiktivními příběhy z televize.

A tak mě došlo, že já bych si ten kouzelný Arabelin prsten také vlastně přála. Ne pro ty hmotné hračky a věci, ale využila bych ho spíše na řešení různých dnešních problémů, i když někdy by mi ani on nepomohl.

Kdybych tedy měla ten kouzelný prsten, který by za mne řešil to, co já neumím, přála bych si, aby o Vánocích nikdo nebyl sám. Aby i ti osamělí měli o Vánocích lidskou společnost. Aby je nikdo neproplakal. Všechny děti milují Vánoce a těší se na ně. Je dobře, že spokojeně žijí se svými maminkami, tatínky a sourozenci. Přeji jim, aby dlouho nepoznaly tu bolest, která provází smrt milovaných lidí.... Děti mají právo na veselá a šťastná Vánoce, my dospělí skrýváme své slzy a svíčku na památku těch, kteří s námi už nejsou, zapálíme, až když jdou děti spát. Protože nám přece jen už někdo chybí.

A to je ten další moment, kdy bych kouzelný prsten potřebovala. Přičarovala bych si, nebo přála bych si jedno telefonní číslo. A to číslo by bylo přímo „nebeské“. Přes všechna pro a proti mám za to, že mobilní telefon je výborná věc. Pomocí zpráv – SMS – se velice rychle dozvídám, co dělají moji blízcí. Ale to nebeské číslo mi v tom mobilu chybí. Kdybych ho měla, poslala bych tam mamince SMS, jak moc nám chybí, a že jsme její rady měli poslouchat lépe a využít každé chvílky být s ní. Chtěla bych mít tu možnost postěžovat si – komu jinému, když ne mamince. Je mi to líto. Jsou chvíle, kdy pro každého z nás by mělo být to „nebeské číslo“ v adresáři zařazeno jako tísňové volání.

Ale dost nesplnitelných přání. Naším dětem i vnoučátkům dopřejme splnění jejich snů a dárky jim darujme. Aby, až budou veliké, vzpomínaly na nádherné Vánoce plné lásky, pohody a štěstí. Tak jako na ně vzpomínáme my starší. Byly sice o mnoho skromnější, ale bývaly také plné pohody, zvyků a společných chvil.

Bokumila Bařinová

VÁNOČNÍ DESATERO

1. O Vánocích nesmutněte
2. Nehádejte se
3. Dávejte si dárky
4. Vařte oblíbená jídla
5. Nestoupejte si na váhu
6. Setkávejte se s těmi, které máte rádi
7. Vzpomeňte si na své blízké, kteří už nežijí
8. Popřejte si s přáteli do nového roku
9. Chod'te na procházky
10. S úklidem začněte až po Novém roce

Kulinářské okénko

připravila *Martina Měkličová*

Často je pro mě nejtěžší vymyslet, na jaké téma budou recepty v dalším čísle zpravodaje. Tentokrát mi výborným pomohlo zadání „kysané zelí“ od redakčního týmu. Za mě super nápad! Kysané zelí je výborným zdrojem vitamínu C, bakterií kyseliny mléčné, v menší míře pak zdrojem vitamínu K a skupiny vitamínů B, minerálů jako draslík, vápník, fosfor, síra, hořčík či fluor. Kysané zelí podporuje tvorbu krve a hormonů, umožňuje lépe bojovat proti únavě a zvyšuje obranyschopnost organismu. Pomáhá snižovat krevní tlak a zároveň aktivuje funkci střev a vylučování toxických látek. Má odvodňující účinek, a proto umožňuje rychlé odstraňování odpadních látek z těla.

Takže tady jsou:

Zelňáky moji tety Drahy

Potřebovat budeme:

- ½ kg kysaného zelí,
- ½ kg hladké mouky,
- sůl, pepř, kmín, sladká paprika,
- 120 g sádla,
- 150 g škvarků (pokud jsou velké, tak je překrojíme).

Vymáčané zelí překrájíme najemno, vložíme do mísy a přidáme mouku, sádlo, koření a vypracujeme těsto, do kterého ke konci hnětení zapracujeme škvarky. Na vále si z těsta vyválíme placku a pomoci větší sklenice vykrajujeme kolečka. Zelňáky pečeme v troubě vyhřáté na 200° do zlatova.

Pikantní kuře s kysaným zelím od maminky mé kamarádky Zdeňky

Připravíme si:

- 500 kg vykostěného kuřecího masa,
- 250 g krouhaného zelí,
- 3 stroužky česneku,
- sůl (pozor zelí už slané je, tak opatrně),
- paprika, špetka mletého zázvoru,
- 1 lžíce cukru,
- 2 lžíce sádla.

Maso pokrájíme na kostičky a osmahneme na trošce sádla. Okořeníme a dáme stranou do tepla. Mezitím na zbylém sádle podusíme zelí s cukrem doměkka. Pak do něj vmícháme maso a ještě chvíli spolu dusíme. Před podáváním necháme ještě pár minut pod pokličkou. Servírujeme s dušenou rýží.

A nakonec můj oblíbený salát s křenem, ale ten nejspíš všichni znáte

Použijeme 250 g kysaného zelí (neproplachujeme, nálev obsahuje nejvíc vitamínu C), 1 lžici kvalitního oleje, křen, 1 jablko, ½ cibule, špetku cukru a dle potřeby sůl.

Zelí překrájíme najemno, přidáme nastrouhané jablko, nasekanou cibulku a strouhaný křen (množství podle toho, kdo co snese), přisladíme a pokud je třeba přisolíme.

Dobrou chuť :-)

Novinky, které nás čekají

Odpady

Toto téma rezonuje celou společností. Enormně rostou náklady jak tržní (energie, PHM, mzdy a odvody), tak ze strany státu – zákonné poplatky za skládkování. V roce 2022 dojde i přes extrémní nárůsty vstupů k navýšení poplatku pouze o 50,- Kč. Plánovaný servis se nezmění, bude v plném rozsahu. V průběhu roku dojde pouze ke změně evidence popelnic formou polepení čárovými kódy. Bohužel po počátečních úspěších v letech 2012-2016 dochází postupně k zhoršování procenta třídění a nárůstu smíšeného a komunálního odpadu. Částečně za to může turistický ruch, částečně s ním spojený odpad od podnikatelského sektoru – ten začneme letos evidovat zvlášť a u něj došlo k daleko razantnějším nárůstu ceny.

Dovolte mi, abych Vás touto cestou poprosil, abyste třídění odpadu věnovali zvláštní důraz. Víte-li o někom, že na to schválně kašle, pokuste se ho přesvědčovat. Staré známé přísloví – „řetěz je tak silný, jak je silný jeho nejslabší článek“ – platí i u zbytku. Nebudou-li čísla dobrá, bude muset obec touto oblastí buď více dotovat, nebo dojde k razantnímu zdražení.

Positivní zprávou bude vznik nového tzv. RE-USE centra u sběrného dvora. Zde budete moci odložit výrobky, které již nepotřebujete, ale ještě budou upotřebitelné pro jiného (chápejme opravdu pěkně a funkční věci, nikoliv veteš). Podmínky odevzdávání a vyzvedávání budou k dispozici, jakmile bude RE-USE centrum nainstalováno.

Hlášení místního rozhlasu

Části našeho místního rozhlasu jsou mnohde starší než 30 let, a tak někdy doslova platí, že hlasitost je závislá na počasí a stává se, že i den dva po opravě se některé části vlivem větru poníčí a stížnosti se množí. Není zastupitelstvo, aby se neřešilo, že „u našeho“ to hraje nahlas, potichu, nebo nehraje vůbec. Z tohoto důvodu jsme před nedávnem zavedli aplikaci „HLÁŠENÍ ROZHLASU“ (návod ke stažení naleznete i v tomto zpravodaji pod článkem), hlášení je také na stránkách obce. Tento systém je provozně nejspolehlivější, nikoho neruší, každý jej má dostupný, kdy chce a je nákladově velmi levný. Nevýhodou je, že zejména starší občané si s těmito technologiemi neporadí.

I přes investiční náklady přesahující částku 400 tis. a i přes fakt, že první nová ulice se vyslovila, že vlastně rozhlas nechce (lze tedy soudit, že hlášení bude v budoucích letech spíše na ústupu), jsme se rozhodli nový rozhlas objednat a pokusit se požádat Jihomoravský kraj o podporu. Bohužel, nebo spíše Bohu díky, nejsme v záplavové oblasti, tudíž jsme v minulosti nemohli žádat o dotaci ze SFŽP na místní rozhlas, jako tomu v mnohých obcích je. Takže i přes všechny negativa, které jsem jmenoval, nový rozhlas bude a to do poloviny roku 2022.

Jste v době hlášení rozhlasu v práci ?

www.vrbice.hlasenirozhlasu.cz

Nechejte si zasílat aktuality, oznámení a jiná upozornění z obce e-mailem nebo aplikací pro chytré telefony.

Hlášení rozhlasu.cz

Je to snadné. A zcela ZDARMA
Přihlaste se nyní

Sraz rodáků

Už se téměř bojím o této akci dopředu informovat, protože už několik příprav zhatil COVID. Takže jen krátce a doufejme, že to tentokrát už opravdu vyjde. Do svých diářů si prosím poznačte termín 27. až 29. května 2022. Program budeme chystat, jakmile

bude známo, jaká omezení či podmínky nás čekají. Ale alespoň jedna pozitivní zpráva – duchovní obnovu přislíbil vést otec Karel Satoria.

Tak doufejme, že to tentokrát vyjde. Účast všech Vrbečáků, rodáků i přátel Vrbece jest žádoucí!

Základní škola Vrbece

Další akci, kterou nám Covid zhatil, byl plánovaný den otevřených dveří v naší základní škole. Den boje za svobodu a demokracii či Mezinárodní den studentstva – 17. listopad – naprosto ideální svátek otevření dveří v naší škole, kde jsme kompletně vytvořili novou půdní vestavbu se dvěma novými učebnami a díky výtahu, plošinám a sociálním zařízením se naše škola stala bezbariérovou. Trochu si budu protiřečit – kéž by to nebylo nikdy potřeba.

Akci bychom rádi někdy zrealizovali, ovšem kdy?

Sledujte naše stránky a hlášení.

Projekt "Základní škola Vrbece - škola pro život", reg. č. CZ.06.2.67/0.0/0.0/16_062/0004198.

Na projekt poskytována finanční podpora z EU.

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

Evidence sklepů

Začátkem roku předpokládáme obdržení potvrzených geometrických plánů od Katastrálního úřadu. Předpokládám, že následně dojde k uzavření prvních testovacích smluv o služebnosti a jejich

vklad na katastr. Jakmile tyto testovací vzorky projdou bez problémů, budou si moci majitelé sklepů uzavřít s obcí služebnosti a následně je vložít do katastru nemovitostí.

Sociální bydlení

Asi si nelze nevšimnout, že stavba Sociálního bydlení v místě „Staré školky“ jde do finále. Po potřebných kolaudacích a finalizaci podmínek

nájmů předpokládáme vyvěšení záměru nájmu na jaře roku 2022. K dispozici budou tři byty kategorie 1+KK a tři byty kategorie 2+KK.

Projekt VÝSTAVBA SOCIÁLNÍCH BYTŮ V OBCI VRBICE, registrační číslo CZ.06.2.56/0.0/0.0/17_079/0009646 je spolufinancován Evropskou unií.

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro regionální rozvoj
Integrovaný regionální operační program

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

V roce 2022 podpoříme Na kole dětem

Zdraví je v životě člověka to nejdůležitější. Když jsme zdraví, není důvod nebýt veselé myslí. Jsme akční, učíme se nové věci, zdokonalujeme se ve studiu nebo v řemesle, nic než jen my sami nemůžeme zabránit tomu, abychom si vybudovali hezký život.

Jakmile nás nebo naše nejbližší zasáhne vážná nemoc, poznáme, že to, čemu jsme dříve říkali problém, nebyl vůbec problém. O to větší překážkou je, když vážná nemoc postihne nejmenší. To i Ti z nás, kteří jsou pevní ve víře, si často kladou nevysvětlitelné i neuchopitelné otázky.

Onkologicky nemocné děti nejsou jen abstraktní záležitostí, kterou tu a tam zaregistrujeme v televizi nebo na sociálních sítích. Snad každý zná nějaký příklad z okolí. Málokdo si dovede představit, co rodina v tu chvíli prožívá, málokdo si dovede představit, jak moc musí všichni bojovat.

Na kole dětem nadační fond Josefa Zimovčáka vznikl v roce 2010.

Spousta založených fondů a sbírek nepřezíje ani rok, z těch zbylých málo přežije tři roky – Josef Zimovčák a přátelé v příštím roce zahájí 13. ročník! - klobouk dole. Např.

v loňském roce se fondu podařilo přerozdělit na rekondiční pobyt pro děti bezmála 2 miliony korun. Podaří se letos překonat dva miliony?

Na kole dětem

1. 6. - 11. 6. 2022

2022
13. ročník

„My, kdo máme štěstí, že jsme zdraví, musíme pomáhat těm, kdo ho mají méně“.

Trasa Na kole dětem 1. června - 11. června

Prolog	Středa 1.6.	Praha, Praha 7, Rudná, Družec, Beroun	80 km	Celkem 1 202 km
1. etapa	Čtvrtek 2.6.	Beroun, Žebrák, Rokycany, Pízeň, Město Touškov, Stříbro	105 km	
2. etapa	Pátek 3.6.	Stříbro, Horšovský Týn, Domažlice, Dolany, Plánice, Horažďovice	112 km	
3. etapa	Sobota 4.6.	Horažďovice, Strakonice, Volyně, Vodňany, Týn nad Vltavou, Veselí nad Lužnicí	116 km	
4. etapa	Neděle 5.6.	Veselí nad Lužnicí, Dešná, Kamenice nad Lipou, Olešná, Humpolec, Havlíčkův Brod	105 km	
5. etapa	Pondělí 6.6.	Havlíčkův Brod, Žďár nad Sázavou, Nové Město na Moravě, Bystřice nad Pernštejnem, Velké Meziříčí, Třebíč	117 km	
6. etapa	Úterý 7.6.	Třebíč, Rouchovany, elektrárna Dukovany, Oslavany, Brno, Rousínov, Dmovice	119 km	
7. etapa	Středa 8.6.	Vyškov, Prostějov, Štěpánov, Litovel, Uničov, Bruntál	120 km	
8. etapa	Čtvrtek 9.6.	Bruntál, Vítkov, Odry, Hodslavice, Kelč, Bystřice pod Hostěným	113 km	
9. etapa	Pátek 10.6.	Bystřice pod Hostěným, Fryšták, Zlín, Valašské Kolobouky, Brumov-Bylnice, Bojkovice, Uherský Brod	113 km	
10. etapa	Sobota 11.6.	Uherský Brod, Dslavice, Kunovice, Veselí nad Moravou, Strážnice, Vinny dům Bzenec, Hodonín, Lužice, Dolní Bojanovice, Vrbice	85 km	

GENERÁLNÍ PARTNER

ŠKODA

SMO
OTROKOVICE

TIT
NADACE ČEZ

ALFUN

HLAVNÍ PARTNERI :

TOI
TOI

GLS
EXPRESS

KALÁB

Josef Zimovčák +420 723 890 777, Bc. Martina Střížová - koordinátorka +420 773 750 499, Mgr. Petr Veselý +420 773 750 497

Letos bude moci a má tu čest do celé akce zasáhnout také Vrbsice. A to nemálo. Považte sami – startuje se v Praze a cíl celé tour je na Vrbsici! Je teď tedy na nás, abychom udělali důstojné zakončení a doprovodný program a celou akci podpořili.

Asi takto bude vypadat v Praze start. Jak bude vypadat cíl, záleží jen na nás.

No vlastně už jsme s podporou začali – oproti plánům dá se říct zákopově. Na první adventní neděli 29.11.2021 byla naplánovaná tradiční akce Rozsvěcení vánočního stromu spojenou s jarmarkem. Výtěžek z letošního jarmarku byl určen jako první „vklad“ Vrbsice do podpory Na kole dětem. V pátek byla vydána vládní nařízení a bylo po nadšení. Výrobky z mateřské školy a výrobky z keramické dílny se ale během týdne obratem rozprodaly s nádherným výsledkem. Výtěžek z mateřské školy činí 15.000,- a výtěžek z keramické dílny činí také krásných 12.520,- Kč. Něco přidáme z obecního rozpočtu a něco se snad podaří nashromáždit při dalších aktivitách.

Kdo chce, může také přispět prostřednictvím transparentního účtu 107-484410267/0100.

Na závěr mi dovoluťe ocitovat vřelá slova Josefa Zimovčáka: „My, kdo máme štěstí, že jsme zdraví, musíme pomáhat těm, kdo ho mají méně.“

Tak snad i Vrbsice přispěje, udělá radost nemocnému dítěti a pomůže jej vrátit do normálního obyčejného života – zní to možná banálně, ale vězte, že nemocní a jejich blízcí si nic víc nepřejí.

Tomáš Bělek. Váš starosta

Pomník versus Mohyla

Obec Vrvice využila možnosti čerpat dotaci na opravu vrbecké Mohyly od Ministerstva kultury prostřednictvím obce z rozšířenou působností Hustopeče. Zapadá to do konceptu, kdy postupně opravujeme pamětihodnosti v obci – kostel, kapličky, připravujeme postupnou opravu křížů atd.

Mohyla je spolu s dělem další dominantou Stráže. A záměrně si všimněte – všude píše Mohyla.

Nicméně ještě do října byla realita zcela jiná – takže dovoluji mi krátký historický exkurz. Mohyly vymysleli a postavili (samozřejmě za přispění spousty vrbečských pomocníků) bratři František a Josef Michnovi – ke slavnostnímu „odhalení“ došlo v roce 1947. A nyní si na pomoc vezměme památkový katalog – ano, tato stavba je památkově chráněna a to od roku 1958. Když jsem připravoval žádost o dotaci se všemi náležitostmi, které k tomu patří, narazili jsme v památkovém katalogu na název „Pomník Rudé armády“. Rekl jsem si OK, sice na Vrčbici to takto nikdo nenazval, ale respektujeme úřední záležitosti.

Vnuk Františka Michny Ing. Josef Grégr se rozhodl náš záměr finančně podpořit, na Vrčbici se neustále vrací a velmi uvítal, že o stařečkův odkaz bude postaráno. Ve smlouvě, kterou s obcí uzavíral, jej název Pomník Rudé armády velmi zarazil a hlavně mi prozradil některé životní etapy stařečka. Ten soudruhy doslova nemusel a jeho dílo bylo zjevně zneužito pro myšlenku socialismu a věci s ním spojených. Jeho myšlenka byla prostá – díky za mír a to zjevně v obecné rovině – tj. poděkování jak našim odbojářům, tak Sovětskému svazu, tak Velké Británii, tak USA a v neposlední řadě památka obětím 2. světové války.

Pokusili jsme se celou záležitost napravit a zkontaktovali jsme památkáře. Po krátké konzultaci došlo k dohodě, že dílo bratří Michnů ponese přesnější název – „Mohyla – pomník obětím 2. světové války“. Dovolují si touto cestou poděkovat panu řediteli Dr. Zdeňkovi Váchovi, který námi navrhovanou změnu takřka obratem zajistil.

U této příležitosti si dovoluji zatím velmi krátce zastavit se u bratřů Františka a Josefa Michnových. Asi by se v celé historii nenašlo více osobností, které by architektonicky takto Vrčbici ovlivnili a kterým může Vrvice vděčit za to, že je tam, kde je.

František a Josef Michnovi

S některými jejich vnuky jsme se již domluvili, že bude potřeba na stařečky zavzpomínat a hlavně tyto vzpomínky zapsat nebo zaznamenat.

Závěrečné poděkování patří Ing. Josefu Grégrovi za podporu, Jaroslavovi Hasíkovi za realizaci, Josefu Krososkovi za odborné posouzení a dozor, paní Mgr. Veronice Kamenské z ORP Hustopeče za laskavou pomoc a metodické vedení a paní Mgr. Zoje Matulíkové za bedlivý dozor.

Nyní zbývá upravit kamennou zahrádku kolem Mohyly, provést terénní úpravy a namontovat ohrádku s řetízky. Přeji tímto, aby Vrbečáci a Vrvice nezapomněli na odkaz svých předků, abychom nezapomněli na to, že oni museli spoustu věcí (a mnohdy i to nejceněnější) obětovat, abychom se my měli dobře.

Tomáš Bilek. Váš starosta

MINISTERSTVO
KULTURY

Obnova objektu

„Mohyla – pomník obětem 2. světové války“

je prováděna s využitím finančního příspěvku poskytnutého

Ministerstvem kultury

v rámci programu Podpora obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností

Keramické setkávání

Také v letošním roce došlo v rámci projektu „Kroje, tvorba a hraní, to nás baví“ k setkávání napříč generacemi v keramické dílně. Projekt byl podpořen z rozpočtu Jihomoravského kraje. Vše probíhalo za přísného, ale laskavého a kreativního dozoru nápaduplné Jany Hasíkové.

Vlastní výrobky udělají na Vánoce radost nejedné domácnosti, ozdobí nejedno okno, dveře, stůl či stěnu. Co si víc přát – setkávání se, zábava, kreativita a radost z finálního výrobku. Určitě něco vymyslíme také na rok 2022. Děkujeme.

jihomoravský kraj

Povidla, trnky a zelí

Také v letošním roce proběhlo vaření trnek a šlapání zelí – tentokrát jsme zvolili místo za kulturním domem. Zima byla rádná, zahřívání jsme se jak u ohničku, tak zevnitř. Chladno se nejspíš odrazilo také na návštěvnosti, která byla velmi skromná. Ještěže to zachránil pan farář s tetičkami z Kobylí a velikou radost nám udělala také návštěva přátel z Kozojídek v čele se starostou Otakarem Březinou.

Žehlení rukávců, pletení punčoch a vázání turečáků

I druhá část letošního krojového workshopu se konala v sále KD. Naší pozornost si zasloužilo tentokrát žehlení rukávců, ukázka háčkování punčoch a vázání turečáků. Role lektorek se zhostily dámy Miroslava Martinčová a Dáška Huňarová, oběma to šlo moc hezky. No a nebyl by

to workshop, kdyby nedošlo k výměně informací, zkušeností, tajných fíglů a taky trochu toho klábosení.

Pokud byste chtěli, máme pořad k dispozici brožury a DVD z projektu „Ač každý v jiném kroji, přátelství nás pojí“, klidně se stavte.

Ježiškova cesta na Vrbici a v Kobylí

Mnoho farníků ze všech farností rádi vzpomínají na rodinnou aktivitu „Od křížku ke křížku“, kterou organizovala Bořecká farnost. Tato akce proběhla v době covidového lockdownu v době Velikonoc a zpestřila odpoledne nejedné rodině.

Dobré věci se mají prohlubovat, podporovat a třeba i mírně obměňovat, ať to není nuda. Máme před sebou Vánoce, s lockdownem je to na spadnutí a nejedna rodina bude ráda za příjemné zpestření předvánočního a vánočního času. S otcem Tomášem jsme se rozhodli připravit pro Vás vánoční rodinnou aktivitu.

Takže vemte vnoučata, děti, rodiče, kamarády, prostě ty, které máte rádi a se kterými se cítíte dobře a vyrazte na Vrbicu, tentokrát ne pro opicu :-)) a do Kobylí, a to na **Ježiškovu cestu**.

Dospělí se projdou, děti splní nějaký ten úkol, na cestě se můžete potkat s kamarády a úspěšní řešitelé dostanou odměnu.

Kdy začneme? **Na třetí adventní neděli.**

Kdy skončíme? **Na Hromnice.**

Kde si můžu vyzvednout plánek s úkoly?
Na úřadě na Vrbici, v Kobylí, v Kobylském muzeu, po mši v kostelích na Vrbici, v Bořeticích a v Kobylí.

Kde mohu odevzdat vyplněné úkoly a vyzvednout si odměnu? **Tamtéž :-)**

Moc se těšíme a rádi Vás v Kobylí i na Vrbici přivítáme. Přejeme Vám krásný advent a požehnané Vánoce a v neposlední řadě příjemné putování.

Tom Bílek, starosta vrbecký

DĚTSKÉ HODKY 2021

Dávno pryč jsou doby, kdy poslední prázdninová neděle patřila především „velkým“ krojovaným. Už několik let se na dozvuky hodů – tedy hodky – nejvíce těší naši nejmenší. Ne jinak tomu bylo i letos. Plány téměř přišly vniveč kvůli pandemické situaci i kvůli počasí. Ani chladno a hrozící déšť však děti neodradily a ty si přišly svoje hodky náležitě užít. K tomu jim vyhrávala DH Horenka, nechyběla různá sóla a zavádku zazpívali tatínky a dědečky. K příjemnému odpolední přispěly nejen děti samotné, ale také stárky, kteří se dětem na sóle moc pěkně věnovali. A učili tak svoje možná budoucí nástupce.... Tak veselo příští hodky!

Dagmar Hurašová

DĚTSKÁ ZAVÁDKA 2021

1. Zas po roce je tu dnešní sláva, z ní nemusí chlapy bolet hlava, sů to hodky dětí, co rádi tancují, převelice jim to sluší v kroju.
2. Nejlepší je vidět od malička, že folklór je taková perlička tu našeho kraje, kde vínečko zraje a kde nálada dycky dobrá je.
3. Jedno oko suchý nezostane, když dítko pod májů v kroji stane. To je krása, páni, dívat se na děti, jak to pěkně na sóle zavrtí.
4. Vrbecký tetičky mají rády, když na kroji všecko pěkně ladí. Mašle malovaný, boty naleštěný, sukně a rukávce nažehlený.
5. Děti v kroju jsou naděje hodů, šít další kroje není na škodu. Mladí, učme se to, a zavčasů rači, tetičky sů na to totiž machři.
6. Rodičové, podpořte své děti, on ten čas tak strašně rychle letí. Buďme hrdí na to, co od předků máme, zachovávejme to i na dále....

Zasetá semínka

O letošních hodech, když jsem viděla stárky a stárků nastrojené v našich krásných vrbeckých krojích v hodovém průvodu a potom tancovat na sóle, tak jsem byla tak trochu pyšná. Všechny šest totiž patřilo před lety ke školkovým dětem, které krojem a vůbec hodoma žily. Když mi pak řekly, že se jim splnil ten dětský sen - tancovat pod májů zavádku, tak mě to dojalo. A když pak ještě dodaly, že mi děkují za to, že jsem je k tomu vedla, tak jsem byla úplně naměkko. A to nejen děvčata, ale i kluci - stárči.

Samozřejmě, že to nebyla jen moje zásluha, vždyť nás bylo na to víc - všechny tehdejší učitelky ve školce! A semínka byla zasetá.

Samozřejmě, že nikdo děti do tancování a hodování nenutil! Ty tehdejší děti to prostě chtěly. Bylo to v nich.

Proto se vracím ke článkům, které vyšly ve zpravodaji v roce 2008.

HODY

„Hody, milé hody, už jsem dohadoval...“ - zaznívá koncem srpna na sóle za kulturním domem, když u nás na Vrbcici končívají hody.

Ale u nás v mateřské škole to neplatí ani začátkem září. Probíhají tam totiž také hody.

Generace stárků je zajištěna na několik let dopředu.

Nejprve si „chasa“ nazdobí a postaví máju. Na jejím vršku nechybí ani vlastnoručně namalovaná česká vlajka. Pro muzikanty se z Polikarpovy a molitanové stavebnice postaví „búda“. Děvčata na ni nastříhají a připevní pantle.

Další den jsme pekli koláče. Měli jsme štěstí, že paní kuchařky vařily knedlíky a dali nám kousek těsta a povidla. Udělali jsme si i posýpátko a mohlo se začít. Koláčky byly pěkně tvarované a paní kuchařky nám je dozlatova upekly.

Příští ráno už přichází stárči a stárky v krojích, které si přinesli z domu. Nechybí ani

A jak letošní hody dopadly? Myslím si, a se mnou určitě řada účastníků našich hodů, že jako vždycky výborně. Protože hody na Vrbcici mají všude dobrý zvuk. Stárky měly krásné nové šaty, pěkně malování, byly všechny pěkně nastrojené a stárči se opravdu starali a já jsem se s nimi nakonec vyfotografovala. Abych měla památku!

Ale také celá chasa byla prostě výborná, šikovná a krásná!!!

Bohumila Batinová

Fotografie u starších článků ukazují, jak letošní stárči a stárky „hodovaly“ v roce 2009 v MŠ.

„demižónek“ na zavdávání (samozřejmě se šťávou).

„Chasa“ už se radí a vyráží pod máju, kde si vydatně zavdává a juchá o sto šest.

Následuje cesta pro stárku, nabízejí se koláčky a znovu se tancuje pod májů.

Stárky nám ale letos chyběly, protože máme ve třídě KOTÁTEK převahu chlapců.

A tak si děti samy zkoušejí, jak se hody připravují, co jim předchází a jak to vlastně o hodech chodí. A ty naše letošní „stárky“ jste mohli vidět i v opravdovém hodovém průvodu po obci. Myslím, že máme o pokračování tradic postaráno.

Jana Kadlecová

VE ŠKOLCE HODUJEME POŘÁD

V posledním číslem Zpravodaje popisovala paní učitelka Jana Kadlecová, jak jsme měli ve školce „hody“.

Bylo to hned v září, kdy děti ve třídě KOŤÁTEK „nadšeně hodovaly“.

Jenže je začátek května, a jejich nadšení přetrvává a my vesele hoduje dál. A každý den!

Děti se každé ráno ptají: „Budou dnes hody?“ a už to zasáhlo i děti z druhé třídy „MOTÝLKŮ“, takže teď hoduje společně.

A tak nás napadlo využít zájmu a nadšení dětí k vystoupení ke „Dni matek“ a nakonec také na „Sjezd rodáků ke 100. výročí školy. Co napadlo! Ono to vlastně samo vyplynulo ze zájmu dětí!

Prostě, máme teď děti šikovné na zpívání i na tanec, a hlavně je to baví. Baví je to až tak, že když u nás dělala psycholožka paní Eva Sedláčková s předškoláky depistáž školní zralosti, nevycházela z údivu. Děti jí místo běžných dětských písniček, zpívaly samé lidové, zavádku, vrtěné apod. A při kreslení postav kreslily postavy krojované!!!

Byla z toho unesená - jak byly hrdé na to, že patří k určitému spolku - konstatovala, že byly „úžasné“ a že se s ničím podobným ještě nikde nasetkala.

Kdo k nám do školky přijde (údržbář výtahu i další cizí lidé), hned uslyší, čím děti „žijí“.

Upekli jsme si také pravé hodové koláče.

Zapálené pro věc jsou ale také maminky. Ze své iniciativy chystají kroje - nechaly „stárkům“ ušít dokonce i „žlutice“ a připravují se s námi na vystoupení.

Za to všechno bychom jim chtěli tímto poděkovat.

Bohumila Bařinová

Vrbecké hody v roce 2021

Nic není černobílé - většinou bohužel

Poměrně často se mi stává, že mě oslovujete k vyřešení toho či onoho problému. Některé problémy záměrně neřeším a snad se mi Vám podaří alespoň trochu vysvětlit, že to není z lenosti, ale že spousta věcí má více náhledů na věc a že prostě rozumné řešitelné nejsou. Některé problémy naopak řeším a sklízím za to kritiku, že tím jednotlivcům komplikuji život.

Předesílám, že starosta nemá žádné jiné pravomoce než řadový občan – nemůže nikoho zadržet, nemůže nikoho legitimovat, nemůže někoho na místě pokutovat a mohl bych pokračovat. Mnozí z Vás tuto naivní představu mají, mnohdy do té doby, než se je snažím upozornit na jejich problém – v tu chvíli nastupují velká ramena a nadávky, co si to vůbec dovolují.

Tak tedy:

Špatné parkování, parkování obecně

Asi se shodneme na tom, že Vrbeček není nafukovací a že málokdo by chtěl ze zelených ploch udělat betonové (až na pár lidí, kteří mají s Vrbečkem zcela jiné zájmy). Navíc všichni mají pocit, že musí dojet všude až na místo samé. Dovolím si tedy uvést tři reálné zážitky.

Starosta, udělej něco s tím parkováním pana XY – to mi sdělovala paní v době, kdy její příbuzný parkoval na Stráži na trávě. Všimli jste si, jak my sami Vrbečáci parkujeme na Stráži, třeba když je v neděli kostel? Zablockované cesty v zákazu, mezi dělem a Mohyloou, na zeleni. Jak pak můžeme chít po ostatních, aby některá pravidla dodržovali? Máme volat Policii na špatně zaparkovaný karavan, když kolem parkuje stejně špatně dvacet Vrbečáků? Neplýtváme náhodou falešným pocitem, že jsme něco víc?

Pokud zavolám Policii, ona přijede, pak opravdu řeší celou ulici, celou Stráž. Druhý zážitek – to že se zavolala Policie, to se již jednou stalo – pokutu dostala celá ulice. Zlo se sneslo nikoliv na chybně

parkující, ale na starostu – křik, vyhrůžky, prostě luxusní situace.

Třetí zážitek – na počátku jsme chtěli věci řešit velmi smírně, debatovat, diskutovat, jen upozorňovat, zamyslete se nad tím apod. Jednou jsme tedy ve svém volném čase vytiskli informaci o tom, že dotyční špatně parkují a nalepili to na sklo auta s tím, že Policie ČR by to řešila zcela jinak. Obětovali jsme tomu svůj čas, nikomu jsme nezpůsobili škodu, nikomu nepřistála na stole pokuta, přesto všechno byla reakce stejně drsná.

Sáhneme si každý do svého svědomí – nestane se, že sami tu a tam něco drobného porušíme – špatně zaparkujeme, vjedeme do zákazu (Bořetice jsou tomu dnes dobrým příkladem), stojíme na zeleni? Myslím, že by se moc Mirků Dušínů nenašlo – já sebekriticky přiznávám, že k nim rozhodně nepatřím.

K parkování v obci si dovolím opět citovat starou svatou pravdu – „Když si sedlák chtěl koupit koně, musel si pro něj nachystat maštal!“

Vinaři

Spousta z Vás reagovala na článek Lenky Machovské v minulém Vrbeckém zpravodaji – ozvaly se hlavně potrefené husy. Výsledek? Dva registrované subjekty za tu dobu absolvovaly kontrolu na udání – samozřejmě anonymní! Divím se, že se instituce anonymy vůbec zabývají. Několik anonymů, co došlo na obec, jsem obratem zahodil, protože když se hrdina neumí ani podepsat, není se o čem bavit. Tyto anonymy se týkaly jiných záležitostí, ale obecně – na anonymy se prostě nereaguje!

Se článkem Lenky naprosto souhlasím a není se registrovaným vinařům čemu divit. Než začnou

se živnosti, musí si zařídit provozovnu, zkolaudovat ji, komunikovat s potravinářskou inspekcí, s inspekcí životního prostředí, řádně platit stočné, odpady a další, o všem mít záznamy a být velmi snadno zkontrolovatelní. Vše výše uvedené je totiž nemalé peníze, což musí promítnout do nákladů. Oproti tomu dotyční nejmenovaní tyto záležitosti zcela vynechávají, nepřispívají ani na stočné ani na odpady, po jejich návštěvnicích je nepořádek a zejména ve dvou sklepních lokalitách je problém vůbec v letních měsících projet.

Co je tedy lepší, komunikovat s těmi, kdo mají řádně zřízené živnosti a alespoň nějaká pravidla dodržují, nebo s těmi, kdo na vše kašlou. Ve zmíněném článku bylo uvedeno, že samotní vinaři nechťejí někoho udávat – naopak ale někdo nemá sebemenší problém udávat je. Dobrou zprávou je, že zmíněné kontrolní orgány se v dalším roce hodlají zaměřit právě na tyto podvodníčky.

Bohužel se tímto vytrácí původní duch a typický obrázek jižní Moravy. Strýc vinař zavádá kolemdoudcům, vymění pár slov o životě – to nástupem regulativů a rozmachem turismu a cykloturismu bude asi minulost - to mne osobně velmi mrzí. Na druhou stranu, turistický ruch živi už nemálo rodin na Vrbsci. Jen je potřeba najít rozumnou hranici mezi turistickým ruchem a zdravým prostředím pro bydlení a komunitní život. Bohužel někteří podnikatelé z komunitního života a krás Vrbsice jen těží, tváří se, jak jim jde o Vrbsci, vytváří kolem sebe falešnou auru, ale jejich zájem je jen čistě soukromý. Někdy trvá delší dobu, než člověk proze a pochopí myšlení těchto lidí.

Dalším negativem, spojeným s turismem a nelegálními provozovny, je zcela banální

záležitost – možnost si odskočit. Registrované provozovny mají k dispozici toalety, klienti, kteří se u nich zastaví na pohárek, kávu apod., mají toto zařízení k dispozici. Zde jsem se setkal se dvěma požadavky, které když se domyslí a nahlédne se na problém z více úhlů, moc nikam nevedou. První požadavek je – veřejné záchody – aby to fungovalo, muselo by těchto zařízení být po Stráži několik. Pochybuji o tom, že by někdo např. od Jablůňky přecházel ke kostelu, aby vykonal potřebu. O nákladech a potenciálních příjmech a v neposlední řadě nákladech na provoz nemluví. Kdo má alespoň trochu pojem o tom, co kolik stojí, mi dá za pravdu. Dalším požadavkem byla vyhláška a tvrdě ji vymáhat a jít po tom! Já osobně jsem velkým odpůrcem zbytečných regulací, vyhlášek apod. Můžete mít sto nařízení, ale pokud je někdo opilý, stejně s ním nic nesvedete. A jak bychom na takový přestupek získávali důkazní materiály – výpovědi svědků, foto vykonávající potřebu, dohadování, jestli je to vůbec on? Dokud se lidé nezačnou chovat slušně, můžete mít spousty vyhlášek, spousty cedulí a je to celé k ničemu. Řešením je opravdu kvalitní servis poctivých zařízení.

Oslavy na Stráži a Na Sklepách

Nevýhodou naší obce je, že obě sklepní lokality jsou součástí naší zastavby. Zcela jiný zájem má ten, kdo si chce „zapařit“ a ten, kdo druhý den ráno vstává do práce a potřebuje být fit.

Prosím, aby se nezaměřovalo veselo u sklepů, kdy se v rozumnou hodinu všichni rozejdou, nebo pokračují ve sklepe s různými fešty, minitechnopárty apod. Pro další řízení (Police ČR, přestupková komise) je velice obtížné prokázat byt

zjevný hluk, budeme tedy muset tyto záležitosti v budoucnu řešit jako neoprávněný zábor veřejného prostranství. Ano, je to jako škrábání přes hlavu, ale asi jediná cesta, jak z toho ven.

Řešení je, chovat se tak, jako bychom v sousedním nebo blízkém domě spali my nebo naše děti. Zodpovídat by za to měl ten, kdo oslavu nebo sešlost organizuje – je to stejné, jako když za posádku zodpovídá řidič autobusu.

Není turista, jako turista

Nedávno jsem potkal jednu paní. Tvrdila mi, že jsme se před půlrokem u hřbitova potkali a já jsem se jí údajně hezky věnoval, ukázal nové věci atd. Tu paní jsem si nezapamatoval, ona mne však ano a divila se, proč jsem to tenkrát udělal. Dělam to vcelku běžně. Rozlišuji totiž turistu a turistu.

Když někdo pojímá Vrbsci jako nalivárnu, v noci dělá bordel (pardon hluk), tomu fakt slovo podávám

nerad. Když někdo stojí s kolem a v cykloveslu před domem, kde se vydává stárka, a ještě má hloupé řeči, vyložení mě to uráží. Ale když má někdo zájem o kostel, Mohyly, křížky, folklor, lidovou muziku, kroje, ptá se proč se to či ono dělá právě tak, ptá se po tradičních řemeslech (mimo chodem ty jsou dnes velmi upozaděny a na ústupu), o víno se zajímá jako o ušlechtilý nápoj, nikoliv jako o prostředek k vytvoření opilosti, to je něco zcela jiného. Dost

vinařství je dnes hrdých na to, že jejich klienti od nich neodcházejí opilí. Snad už bude minulostí i teorie, že někomu stačí, když ho každý občan ČR navštíví jen jednou – asi dobrý business model, ale

hodně krátkozraký. Hlavně – kam to s takovými lidmi chceme dotáhnout?

Závěr – pokud máte s někým negativní zkušenosti, dejte mu najevo, ať příště nejedí. Ti ostatní by samozřejmě měli být vítáni.

Sklepy a příslušenství u nich, "cochcárna" na obecních pozemcích

Uvědomme si jednu věc – jakékoli úpravy na sklepech by měly podléhat vyjádření obce, měly by být v jejím souladu a v souladu se studií, která je součástí územního plánu. Nemluvě o tom, že ve většině případů se úpravy dějí na obecním pozemku. K obecnímu majetku se mnozí chovají, jako by byl jejich. Obec je majitel jako každý jiný s tím, že nakládání s majetkem podléhá daleko složitějším pravidlům. To, že něco bez souhlasu postavíme nebo vydláždíme na obecním, je pro mnohé bohužel samozřejmost. Ale dovede si představit, že by někdo (třeba obec) stejnou cochcárnu provozoval na Vašem nebo sousedovém? To by byl oheň na střeše. Stráž je toho také zdárným příkladem – stačí se projít a zrevidovat, kolik sklepů bylo v minulosti postaveno bez použití tradičních materiálů – umělý kámen, oplechování, lámaný kámen (sice masiv ale s vrbeckým pískovcem nebo pálavským vápencem má pramálo společného). Podívejte se, kolik vydláždění před sklepem je ze zámkové dlažby – co komu prostě doma zbylo? Je to v pořádku? Když starosta zasáhne, hned je všude řev a oheň na střeše. Pak se používají takové argumenty, jako že jsem arogantní, neumím jednat s lidmi, co si teď vymyslím, když to tady roky nějak fungovalo. Když to samé udělá soused, požaduje se, aby to starosta vyřešil – ale hlavně, „Prosim tě neříkej, že jsem za tebou byl já!“ Jaká je to doba? Nejsme schopni se dohodnout mezi sebou, nejsme schopni věci řádně oznámit a projednat, nejsme schopni pochopit, že i obec má svá práva,

potřebujeme nastrkovat někde někoho, abychom my sami si nedělali zle!

Vrcholně trapné jsou téměř všechna jednání přestupkové komise. Je to jen a jen o tom, že se nejsme schopni dohodnout rozumně mezi sebou, nebo si děláme naschvály. Každý přestupek pak obec stojí nemalé finanční prostředky, o totálně promarněném čase nemluvě.

Vraťme se ale ke sklepům – já osobně jsem zastáncem klasického sklepa a klasicky upraveného okolí. Kámen (původní), rezná cihla, sklep porostlý směsí trávy nikoliv monokulturním travním kobercem, upravenými záhony, umělými závlahami, pergolami pokrytými bitumenovým šindelem, odložené krby a grily a další zvrhlosti. Když je sucho, je Stráž zbarvená do hněda, jindy je zelená, voní zde mateřídouška (pokud zrovna nenajedete sekačkou na psí pozdrav). Trend poslední doby, je nechat trávu více vyrůst, ale zase ne tak, abychom ji poté nemohli pomulčovat, protože vozit trávu ze Stráže na kompostárnu, je holý nesmysl. Proč máme tendenci něco neustále znásilňovat? V tomto klasickém duchu v souladu se studií by měly probíhat úpravy sklepů a jeho okolí. Vše by mělo být řádně dopředu projednáno a schváleno. Co se nevyvíká standardům, je povoleno obratem, co by se mohlo vymykat, to by mělo schválit zastupitelstvo. Nevím, co je na tomto názoru a postupu špatně. Kolikrát si myslím, že je větší ostuda, že je zastáncem této klasiky „náplava“ a rodilý Vrbečák si jede pořádek svoje.

Spousta lidí si neuvědomuje, že cokoliv vybudujeme za pomoci dotací (a bez nich to bohužel nejde), podléhá nějakým pravidlům, povolením a třeba i následným komplikacím. Mnohdy nařízení odporují selskému rozumu, ale jako samospráva si nemůžeme zdaleka dovolit ignorovat to, co soukromá osoba. Ve většině budov se shromažďují osoby, KD a školy jsou ve zvláštních režimech, na vše musíte mít revize a další mnohdy nesmyslné papíry. Kritika je jednoduchá a zejména od toho, kdo absolutně za nic nenese zodpovědnost. Mnohdy tito lidé ani nejsou schopni sepsat na žádost smysluplnou větu, ale ví, jak by se co mělo dělat. Věřím tomu, že stejně kritizující osoba by při prvním průšvihů ukázala na starostu, že ten je za to zodpovědný. Když se cokoliv postaví, povede, udělá – to jsme všichni hrdí – udělali jsme, povedlo se nám, apod. a říkají to i ti, co pro danou věc nehnuli ani prstem. Jakmile se něco nepovede, něco se pokazí, hrozí sankce, musí se prosadit něco nepopulárního, okamžitě se musí najít viník,

nebo původce. „Úspěch je všechých, neúspěch iba jedneho“. To mi dají za pravdu dnes už téměř všichni předsedové spolků a to se jedná o dobrovolnickou činnost.

V všech projektech, které jsme zrealizovali, funguje i tzv. udržitelnost – kdy ta instituce, která nám poskytla dotaci, kontroluje, že naplňujeme indikátory. Uvědomte si, že toto není spjato s personou konkrétního starosty, ale také jeho nástupců. Takže silácké řeči, „na to bych se...“ zaujmou možná na sociálních sítích, ale hůř se vysvětlují kontrolám.

Pro mne nejtěžší bylo naučit se říkat ne. Pokud chcete rozhodovat ve prospěch celku, musíte kolikrát jednotlivcům říct ne. Za těch dvanáct let těch ne už bylo spousta, není tedy divu, že jsem v některých kruzích „velmi populární“. Daleko horší by bylo ovšem všem vyhovovat a na vše kývat. Znáám spoustu starostů, kteří měli jediný cíl – hlavně nedělat nepopulární kroky, hlavně si nikoho nenaštvát. Myslíte si, že tito lidé svou obec někam posunuli a něco vybudovali?

Než tedy začneme stavbu, projekt nebo situaci kritizovat, zkusme si uvědomit, že věc má více úhlů pohledů, že pro obec existují bohužel daleko střísněnější pravidla než pro soukromý sektor.

Tomáš Bělek. Váš starosta

Skautské novinky

Od začátku tohoto skautského roku se věnujeme především úpravě skautské klubovny, kterou máme v budově staré hasičky. Mnohokrát děkujeme za skvělou spolupráci obci Vrbeč, která nám poskytla prostor klubovny a výrazně nám pomohla s rekonstrukcí.

Na podzim proběhlo několik akcí, kromě menších výprav se uskutečnila i společná oddílová výprava na Kobylskou skálu. To byl společný cíl tří skupinek, které vyrazily z Vrbeče, z Čejkovic a Terezína. Počasí nám přálo, takže jsme po cestě mohli hrát různé pochodové aktivity, konkrétně Vrbečáci hráli Kolíčkovanou. V poledne jsme se všichni sešli na místě, roveři se skauty rozdělali oheň, na kterém jsme si opekli špekáčky. U oběda nám dělaly společnost místní kozy, které o naše jídlo našťástí nejevily zájem a radši se vrátily na pastvu. Po obědě

vlčata a světlušky střílely z luku na 3D terče v podobě zvířat. Roveři a skauti si vyzkoušeli slaňování ze skály. Jakmile jsme dokončili všechny aktivity, uklidili jsme po sobě, řádně uhasili ohniště a rozloučili se s kozami i navzájem, tak jsme vyrazili k domovu. Jelikož Čejkovjáci to mají nejdál, popovezli se nejmladší členové oddílu na Vrbeči, i tak zvládli ujít velkou cestu. Na Kobylské skále je skvělé zázemí – ohniště, k zakoupení připravené dřevo, dají se vypůjčit opékače a sekyrka, na místě jsou i záchody a lesní bar. Na tomhle místě se nám moc líbilo, určitě se tam plánujeme vrátit.

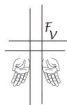
Skautská organizace je úzce spjatá s rozvozem Betlémského světla, i my na Vrbeči budeme letos bezkontaktně roznašet toto světlo.

Všem přejeme klidné prožití Vánoc a v novém roce hlavně pevné zdraví.

Miloš Kos

FARNOST VRBICE

Zveme vás na vánoční bohoslužby do kostela sv. Jiljí

(pokud nám to epidemiologická situace dovolí)

24.12.2021 ve 22:00 Štědrý den

25.12.2021 v 8:00 Boží hod vánoční (na konci mše žehnání dětem)

26.12.2021 v 8:00 Svátek Svaté Rodiny (obnova manželských slibů, mše za muže a chlapce)

1.1.2022 v 8:00 Slavnost Matky Boží Panny Marie (Nový rok, mše za ženy a dívky)

2.1.2022 v 8:00 Neděle po Narození Páně

6.1.2022 v 18:00 Slavnost Zjevení Páně (žehnání vody, křídly a kadidla)

9.1.2021 v 8:00 Svátek Křtu Páně

Aktuality a podněty k prožívání vánočních svátků najdete na webových stránkách farnosti www.bokovka.info.

Vánoční zamyšlení

„Světlo svítí v temnotě a tma ho nepohltila“

Advent a Vánoce jsou spojeny s nejkratšími dny v roce. Ráno vstáváme za tmy do práce, školy a brzo odpoledne se stmívá. Poznáváme, jak je důležité světlo v našem životě.

Co pro nás znamená světlo?

Světlo znamená bezpečí, vysvobozuje nás z úzkosti. Někdo se ve tmě bojí, všechno se mu zdá nebezpečnější. Za jasného slunečního dne se všichni cítíme mnohem lépe.

Světlo je vidět hodně daleko, a to i ve tmě. Proto se využívá jako záchytný bod v nepřehledném a nebezpečném prostoru, jako např. Maják u pohřebních skalisek. Díky němu může loď bezpečně zakotvit.

Světlo odhaluje nespravedlnost a bezpráví. Je spojeno se spravedlností, říkáme, že tajně, zlé věci se vynášejí na světlo.

Světlo v duchovní oblasti je Ježíš Kristus. Sám o sobě řekl: „*Já jsem světlo světa. Kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.*“ On osvětluje cestu našeho života, který se díky jeho vlivu může prožívat jinak. On nám říká, abychom se nebáli a slíbil nám, že bude s námi ve všem, co prožíváme. Ježíš, jehož narození budeme slavit o Vánocích, je jediným zdrojem skutečného života –

nejen pozemského, ale i toho věčného. On sám je to pravé Světlo, které přináší záchranu každému člověku.

V Ježíši Kristu máme

- světlo, které nikdy nezhasne
- život, který nikdy nekončí
- lásku, jejíž hloubka je nezměřitelná
- pokoj, který je nad naše chápání
- radost, který svět nemůže dát
- naději, která nikdy nezklame
- slávu, která nikdy nevybledne
- zdroj, který je nevyčerpatelný

Ježíš se narodil pro tebe – ať jsi kdokoli, starý nebo mladý, šťastný nebo nešťastný, úspěšný nebo neúspěšný. Narodil se pro tebe a k tobě chce přijít. Chce přijít, aby ti dal naději, která nezávisí na tvých schopnostech, výhrách či prohrách.

Sami se staňme Světletem pro druhé svým úsměvem, povzbudivým slovem a zájmem o druhé.

Preji vám, aby všechno temné odešlo v době adventu a Vánoc z vašeho života, aby to právě

světlo lásky narozeného Ježíše Krista prozářilo všechny vaše dny, i kdyby měly přijít nelehké chvíle. Bůh v Ježíši Kristu vstoupil na naši zem, do našeho času, aby poznal lidský život se vším všudy a dal nám naději. To je radostná zpráva pro všechny lidi.

**Přeji vám požehnané Vánoce,
Boží požehnání a zdraví
do nového roku 2022.**

P. Tomáš Čaha

V kostele sv. Jiljí zazněla svatohubertská mše

V dušičkovém nedělním dopoledni 30.10.2021 se v našem kostelíku na Vrbsci poprvé slavila svatohubertská mše svatá. Ta nejznámější od skladatelů Petra Vacka a Josefa Selementa zazněla v podání čejkovických nadšenců – trubačů a zpěváků ze souboru Vox Hominum.

Úcta k patronům myslivosti, jako jsou sv. Hubert nebo i patron našeho kostela sv. Jiljí, má v naší zemi

dlouhou tradici. Myslivci se tak hlásí ke křesťanskému duchovnímu odkazu české myslivosti, která je od roku 2012 zapsaná do seznamu nehmotného kulturního dědictví.

Svatohubertská mše svatá je jedna z nejpůsobivějších mysliveckých tradic a bývá slavena právě v období kolem 4. listopadu, kdy má svátek Hubert. Je příznačně sloužena k požehnání myslivosti a přírody, za živé i zemřelé myslivce a lesníky a samozřejmě ke cti sv. Huberta.

Letošní svatohubertská bohoslužba byla premiérou nejen pro našeho otce Tomáše, ale také pro místní mysliveckou společnost. Myslivci se zúčastnili v hojném počtu a ve slavnostních uniformách. Podíleli se také na organizaci a výzdobě kostela, ať už přinesením obětí darů nebo zapůjčením svých loveckých trofejí ke krásné výzdobě kostela. Té, mimo krásně naaranžované květiny a smrčičky (za což děkujeme paní Drazě Zelené), dominovala trofej z jelena, který je symbolem a atributem právě svatého Huberta.

Samotná hudba, znějící při této mši svaté, byla noblesní a téměř pohádková. Zpěvy byly krásné, libozvučné, oslavující Boha, chválicí Jeho a děkující Jemu.

Myslím, že potlesk, který se na závěr ozval jako odměna pro účinkující, byl upřímný. A upřímné bylo také vyznání muzikantů, kteří odjížděli z Vrbsce se slovy, že se jim tady moc líbilo a s přáním příští rok si tento pěkný zážitek zopakovat. A to bychom si určitě přáli i my :-).

Zdenka Michnová

Z Brače na Vrubicu, aneb máme velkou slavnost za sebou

Výběr kamenných prvků pro kostel sv. Jiljí na Vrubicu byl velkým oříškem. Hodně jsme přemýšleli, diskutovali s farníky, architekty, stavebníky a dodavateli, projeli Moravu, Čechy i Slovensko, zkoušeli alternativy supíkovský mramor, hořícký pískovec, travertin z Turecka, Itálie nebo Chorvatska a spoustu dalších alternativ. Po návštěvě malebného ostrova Brač a po vlídném přijetí dnes už přátel, kteří se celý život věnují jen kameni a kamenictví, bylo rozhodnuto. Byly zvoleny dva typy chorvatského vápence – Veselje – z něj jsou podstavce pod sochy a samotný oltář (mimochodem, kdyby Vás osud zavál do Bílého domu ve Washingtonu D.C., najdete jej tam také) a Plano – nádherný vápenc s větším množstvím mušliček, který je na podlaze.

Návrh samotného oltáře je dílem architektů Hany a Milana Nytrových. Po samotné dopravě bylo dalším oříškem umístit oltář na připravený základ. V kostele se tak najednou pohybovaly smyčkové

nakladače, traktory, vlečky a šikovní obecní zaměstnanci, kteří téměř po vzoru Pavla Pavla rozhybali a dostali více než tříapůltnový oltář na místo.

Původně naplánované svěcení oltáře a sraz rodáků v roce 2020 nám zhatil Covid-19, slavnostního vysvěcení oltáře jsme se dočkali až letos – 29. srpna 2021. Velmi rádi jsme přivítali v kostele p. biskupa Vojtěcha a absolvovali slavnostní mši, které se v budoucnu žádný současník na Vrubicu už nedožije.

Žehnání oltáře je jedinečný slavnostní obřad, kterému předcházely velké přípravy, návčiky a i diskuse. Je nutno poděkovat všem, kteří se na přípravách podíleli - schole Kamíněk, kostelníkům, tetičkám, které pekly koláče, návštěvě z Brače, obecním zaměstnancům, ostatním zainteresovaným farníkům a v neposlední řadě také všem duchovním. Slavnostní mši jsme nechali zdokumentovat kameramanem – fotografie i video jsou ke stažení na stránkách obce Vrbece.

Moc si přejeme, abychom se u našeho „stolu“ scházeli rádi, s láskou a pokorou.

Markéta Veverková a Tomáš Bilek

Slavnostní svěcení oltáře 29. srpna 2021 na fotografiích Milana Krásného

VŘSR

Ve středu 27.10.2021 se po roční odmlce konala akce s názvem **VŘSR** neboli **Velké říjnové setkání rodin** spojené s lampionovým průvodem. Naše cesta započala u základní školy, vedla obcí, Stráží a zakončena byla na farské zahradě. Zde čekali na děti překvapení v podobě fakírské světelné show. Celý večer byl ve znamení dobré nálady, přátelské atmosféry a závěrečné pouštění lampionů štěstí vykouzliho úsměvů na tvářích nás všech.

Michaela Kostřová

Vydařené modrohorské putování za burčákem

V sobotu 4. září 2021 se konala již po čtrnácté tradiční modrohorská akce Krajem vína 2021: Putování za burčákem po Modrých Horách. Všemi obcemi Modrých Hor tak projížděly četné skupinky nadšených cyklistů i pěších, kteří lačnili po ochutnávce burčáku hned na osmnácti místech. K hojně účasti dopomohlo také slunečné letní počasí, jež bylo pro akci jako dělané.

Putování odstartovalo klouzavě mezi devátou a desátou hodinou dopolední z nádvoří sokolovny ve Velkých

Pavlovicích, kde probíhal i hlavní prodej vstupenek.

Účastníci putování se však na startu dlouho nezdržovali a rychle se vydali na cestu – na každém stanovišti dostali razítko s ochutnávkou burčáku a mohli tak vyhrát některou z cen. Výherci se losovali odpoledne na stejném místě, kde celá akce započala. Na Putování za burčákem navázal odpolední doprovodný program v cíli a dlouho do noci i na razítkovacích místech v jednotlivých vinařstvích.

Návštěvníci tak v tento den mohli ochutnat skvělý burčák v každé z pěti modrohorských obcí, ve Velkých Pavlovicích, Vrbici, Kobylí, Bořeticích a Němčičkách, ale také si v cíli vybrat na ochutnání z bezmála 270 vín z certifikované soutěže 30 vín Modrých Hor za doprovodu cimbálové muziky Lašář z Velkých Pavlovic. Vynikající regionální jídlo a nápoje přichystalo velkopavlovické Ekocentrum Trkmanka, svými chuťovkami a specialitami zazářila také Alaadinova farma z Bořetic. Nálada skvělá, počasí výborné, účastníci ukáznění a usměvaví, jídla i tekutin dosti, akce se určitě vydařila. Těšíme se na další ročník přesně za rok, a to v sobotu 3. září 2022.

Děkujeme všem domácím i přespolním návštěvníkům za letošní účast, dále pak sponzorům, tetičkám a vinařům na razítkovacích místech, městu Velké Pavlovice i ostatním modrohorským obcím za skvělou spolupráci.

*za svazek obcí Modré Hory, David Ludín & Lukáš Stávek
foto: Tereza Stánová*

VINAŘI VRBICE

Zarážení hory

„...a tím je hora zaražená a od této chvíle nesmí do vinohradu nikdo vkročit. Výjimku tvoří jen nemocný člověk a požehnaná žena,“ zaznělo 4. září na Stráži pod Větrákem při slavnostním Zarážení hory. Že jste tam nebyli a neslyšeli to? A to jste o moc došli! Chasa se letos už podruhé postarala o scénku a při inscenovaném zasedání jsme se dozvěděli, že zastupitelstvo nevyřeší problém s parkováním,

nedostatek děcek pro školu ani davy turistů jednoduše proto, že se toho s tím moc dělat nedá. Sranda byla! Mužáci z Vrbsice scénku zpestřili svým zpěvem, za což jim patří velký dík.

A pak už se tmou nesly jen písničky v podání cimbálové muziky Klaret, smích a dobrá nálada. Díky všem, kdo se podíleli na zdárném průběhu akce i skvělé atmosféře.

Těšíme se zase za rok.

Po stopách opičky Emilky za mladým vrbeckým vínem

Vinaři Vrbsice uspořádali 13. listopadu akci Po stopách opičky Emilky a pozvali návštěvníky k putování po vinných sklepech a ochutnávání (nejen) mladých vín. Na čtyři stovky návštěvníků s úsměvy na tvářích nastavovaly skleničku s logem Vinařů Vrbsice a těšily se ze společného degustování a debat s vinaři. Víno se totiž pije i ušima, je to nápoj společenský a když se o něm mluví a postřehy se sdílí, je zážitek z jeho pití násobně větší. Kromě vína mohli návštěvníci potěšit své chuťové pohárky i výbornými polévkami. Výtěžek z jejich prodeje ve výši 12 430,- Kč bude použit na

výměnu oken vrbeckého kostela. Závěr akce pak patřil skupině Dubia Fortuna a jejich ohnivé show.

Spokojené obličejе všech zúčastněných jsou pro pořadatele každé akce větší odměnou, než jakýkoli finanční profit. Dnes se bohužel s každou proběhlou akcí dostavuje ještě obrovská úleva, že to vyšlo. Že vynaložené úsilí a často i nemalé peněžní prostředky nevyšly nazmar.

Za Vinaře Vrbsice Lenka Machovská

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Den stromů

Už se stalo takřka tradicí, že Den stromů (20.10.) neslavíme jen s dětmi ve školce, ale taky ve spolupráci s rodiči. I letos vyzvaly paní učitelky rodiče, aby se zapojili se svými dětmi do výtvarného ztvárnění stromů. Na výběr měli mezi různými výtvarnými technikami a možnostmi zpracování tématu (kresba, malba, koláž, lepení přírodnin, obtisky aj.). Cílem projektu byla v první řadě spolupráce rodičů s jejich dětmi, kreativně strávený společný čas. A nedílnou součástí této aktivity byl rozvoj dětské fantazie a výtvarnou formou vyjádření dění kolem nás v přírodě.

Obrázků a výtvorů se sešlo opravdu hodně, všechny byly krásné, každý byl originální. Ve školce jsme si z nich vyrobili výstavu, která nám zkrášluje prostor chodby.

V určený den jsme si s dětmi na zahradě vyprávěli, k čemu všemu nám stromy slouží. U školky děti určovaly, co je vyrobené ze dřeva. Pak jsme se vydali na společnou výpravu s cílem pozorovat stromy.

Děti rozlišovaly listnaté od jehličnatých, určovaly jejich plody, u školky ochutnaly jablíčka. Kolem jírovce děti sbíraly kaštiny a sestavovaly z nich různé obrázky.

Tak jsme si zase připomněli, jaké krásné dary máme kolem sebe a že stojí za to jim věnovat pozornost.

Děkujeme taky všem rodičům, kteří se do akce zapojili.

Bo. Hana Sedláčková, učitelka MŠ

„Hranice a zodpovědnost“

Z odborné literatury vybrala Jana Kadlecová, ředitelka MŠ

- na výchovu většiny chlapců do mladšího školního věku mají vliv ženy (málo mužského vzoru)
- děti nemají povinnost, za kterou by nesly vlastní zodpovědnost (dítě má pomáhat v domácnosti, je to i jeho domácnost)
- poslušnost dítěte se formuje do 3 let věku (nedocílí se neustálým vysvětlováním, co má dítě dělat, ale praktickým, fyzickým vedením k tomu, čeho chceme dosáhnout)
- návyky a rituály do 5 let věku (návyk to je samostatné přemýšlení o tom, co má dítě udělat, nejen poslechnout pokyn)
- výchova by neměla být negativistická (zákazy, příkazy, omezování, hrozby)
- správné vedení dětí od předškolního věku (dítě zdraví jako první, automaticky poděkuje, pomáhá slabším, ví, co se nesmí a proč, zvládá ranní a večerní rituály, umí se obléci, skládá své oděvy, uklízí lůžko, sklízí po sobě ze stolu)
- zabýváme u dětí touhu (nakupujeme dětem i to, co si ani nestihly přát, žádané věci pořizujeme ihned)
- chceme vychovávat puberťáka (puberta není období pro výchovu, výchova probíhá do puberty)

MATEŘSKÁ ŠKOLA PŘEJE
VŠEM POHODOVÉ
PROŽITÍ SVÁTKŮ
VÁNOČNÍCH, ZDRAVÍ
A ŠTĚSTÍ V ROCE 2022

Pasování předškoláků

Další oblíbenou a osvědčenou akcí ve školce je pasování předškoláčků. I když to tak asi nevypadá, poslední rok ve školce je pro děti pomyslným mezníkem, od kterého se jim stává školní docházka povinnou. Začínají si pomalu zvykat, že mají svoje povinnosti, že paní učitelky víc hodnotí, co se jim povedlo nebo nepovedlo. A tento nenápadný přechod chceme vždycky dětem příjemně zpestřit.

Letos jsme se na pasování sešli 25.11. na zahradě u školky. Přišly se podívat i děti, které budou pasovány příští rok, aby omrkly, co je čeká. Slavnostní atmosféru nám pomohli vytvořit rodiče dětí, kteří se přišli na pasování podívat.

Předškoláci zazpívali písničku, paní ředitelka je popasovala a paní učitelky jim předaly šerpu a dárečky.

Paní učitelka Kostihová ze ZŠ seznámila rodiče s kritérii pro vstup dítěte do první třídy.

Na konkrétních příkladech přiblížila možnosti, jak nejlépe děti připravovat a rozvíjet jejich školní zralost. Připomněla, že děti jsou už ve věku, kdy mají zvládat i drobné neúspěchy (např. při stolní hře) a jsou natolik šikovné, aby se zapojovaly do péče o domácnost (např. pomoc při vyklizení

myčky). Pak měli rodiče možnost zeptat se na to, co je zajímavé.

Po této slavnostní části šly děti plnit úkoly „ježka Bodlinky“ zaměřené na zvládání pohybových dovedností (běhání slalomu), na koordinaci oko - ruka (střelování se šiškami na cíl) a na předmatematické schopnosti (určování čísel a počtu prvků do 6).

Všem našim předškoláčkům přejeme, aby prožívali více úspěchů než neúspěchů, aby se do školy těšili a hlavně, aby si s námi ten poslední rok ve školce ve zdraví užili.

Bo. Hana Sedláčková učitelka MŠ

PROJEKTOVÉ DNY V MATEŘSKÉ ŠKOLE

Polovina školního roku je skoro za námi, a tak se poohlédneme za tím, co všechno jsme za tuto dobu pro naše „školčáčky“ zorganizovaly. A protože opravdu nezháhlíme a chceme našim dětem nabídnout zajímavý program, zrealizovaly jsme ve spolupráci s ochotnými lidmi, několik projektových dnů. Začneme s jejich výčtem pěkně popořádku.

Hned začátkem září jsme uspořádaly projektový den s názvem „Cesta medu na náš stůl“, jehož průvodcem se stal pan Janošek. V tento den nabídka aktivit směřovala k danému tématu – včely. Děti si zahrály pohybovou hru „Na barevné květiny“, pozorovaly včelku pod lupou, srovnávaly ji s plastovou atrapou, ochutnávaly med, plnily pracovní listy zaměřené na grafomotoriku – let

včelky, dějovou posoupnost – jak vzniká med. A poté jsme se vypravili na exkurzi k úlům, kde nám pan Janošek předal spoustu zajímavých informací proložených názornými ukázkami. Děti se dozvěděly, jak o včelíčky pečuje, jak je krmí, stáčí med, jaké pomůcky při práci používá, aby se bezpečně dostal ke včelám. Vše vyprávěl se zaujetím sobě vlastním a s láskou ke včelám. Děti motivoval k tomu, aby samy přemýšlely, jestli by v budoucnu nechtěly „včelařit“.

Následující jednodenní projekt uskutečněný v září nesl název „Co se pěstuje na poli a v sadu“. Tentokrát jsme oslovily ke spolupráci paní Ostržickou, která má dlouholeté zkušenosti s obděláváním i zpracováváním

zeleniny. Má obrovskou zahradu, ideální místo, kde jsme si mohli prohlédnout různé plodiny na jednom místě. Co předcházelo návštěvě na poličku? Děti si vyzkoušely připravit mrkvový salát, který ochutnaly v rámci dopolední svačinky. Z brambor si vyrobily tiskátka, jimiž zdobily papírové pytle. Potom si vyzkoušely v naší školkové zahrádce sklídit brambory, které si na jaře zasadily. Byly zvědavé, jak dopadne pokus, protože některé byly zasazeny vyklíčené a jiné bez klíčků. Úroda byla v jamce s naklíčenými bramborami. Poté jsme se vypravili na pole a do sadu k paní Ostržické. Provedla nás po svém poličku, ukázala nám různé druhy zeleniny, ovoce, nářadí, kterým obdělávala a sklízela úrodu. Všechny plodiny jsme si pojmenovali, řekli si, kdo z nich bude mít užitek, co se používá na přípravu jakého pokrmu a o důležitosti zeleniny v našem jídelníčku.

Dalším projektovým zastaveníčkem byla zajímavá návštěva divadla Radost v Brně. Byli jsme v ten den jedinými návštěvníky, takže jsme měli možnost prozkoumat, co všechno se v budově divadla nachází. Začali jsme prohlídkou vestibulu, kde děti zaujaly krásné loutky, postavy z pohádek, obrazy herců v pohádkových kostýmech. Dále jsme

nahlédli za dveře velké scény. Na malé scéně nás herci vtáhli do děje tří pohádek. Každá z nich byla hraná jiným typem loutek – maňásky, marionetami a loutkou zvanou „manekýn“. Po skončení představení si děti mohly prohlédnout loutky úplně zblízka a zahrát si na velké xylofon.

Na úžasnou „Výstavu pohádkových loutek a strašidylek“ jsme zavítali do nedalekých Šakvic. Již před vstupem nás zaujala trojice krásně vyřezávaných pohádkových postavíček. A co nás čekalo uvnitř, z toho se nám zatajil přímo dech. Najednou jsme se ocitli v překrásné říši plné překvapení, pohádkových loutek, strašidylek v životní velikosti i zábavných úkolů. Děti postupně s paní učitelkami procházely z jedné pohádky do druhé, plnily připravené úkoly – určovaly názvy pohádek a jejich postavíček, prolézaly perníkovou chaloupkou, navštívily peklo, lovily dřevěné rybičky, skládaly velké samozřejmě pohádkové puzzle, hledaly a počítaly neposedné skřítečky. U vily s kouzelnou hůlkou si mohly nakreslit svoje tajné práničko. Dětem se v „pohádkové říši“ moc líbilo.

Tento projekt byl zrealizovaný nejenom pro děti, ale i pro rodiče. Do naší školky ještě v měsíci říjnu zavítal pan Měrka, majitel firmy Didakt. Na úvod vysvětlil rodičům, čemu se věnuje, jaký je přínos jeho didaktických her, na co klade důraz a co by měly hry u dětí rozvíjet. Všechny nabízené aktivity směřovaly k rozvoji vzájemné spolupráce právě rodičů a dětí. Tematicky se vztahovaly k přírodě – koloběhu vody, zvířátkům, ročnímu období, ekologii a dopravě. Myslím si, že rodiče s dětmi prožili krásné odpoledne plné her.

Co dodat na závěr? Pokud nám „nejistá doba spojená s koronavirem“ dovolí, budeme se těšit na další spolupráci v projektech.

Marta Klavková, učitelka MŠ

Psychická odolnost předškolního dítěte

Hra je jednou z nejběžnějších aktivit v lidském životě. Uplatňuje se v rámci celého života člověka, má různé formy a různou intenzitu. Nejvýznamnější je však projev v dětství. Jednou z nejdůležitějších činností, které mají vliv na vývoj dítěte.

Základ pro budování psychické odolnosti

Pokud chceme vychovávat psychicky odolné dítě, existují tři základní kameny, na kterých se dá psychická odolnost dobře stavět. V první řadě záleží na tom, jak maminka prožila těhotenství, jestli v radosti, nebo ve stresu. Dále je důležité přijímat vrozený temperament dítěte a v neposlední řadě mít s dítětem kvalitní vztah založený na pocitu bezpečí.

Co můžeme udělat pro posílení psychické odolnosti u dětí?

1. Začněte u sebe

Období od narození do předškolního věku je pro rozvoj psychické odolnosti klíčové. Rodiče, ale i pedagogové a jiní lidé, jsou pro děti vzorem a modelem chování. Podle svých vzorů si dítě vštěpuje strategie, jak se chovat v krizových situacích.

2. Dejte dítěti prostor pro řešení úkolů

Dejte dětem dostatek prostoru pro samostatnou činnost. Nejen toho fyzického, ale i psychologického. Není potřeba neustále dětem stát za zády, pomáhat, nabízet pomoc, ale je potřeba být k dispozici, aby o pomoc v případě potřeby měly koho požádat.

3. Pomozte mu naučit se ocenit svůj úspěch a zvládat neúspěch

Způsob, jakým reagujeme na úspěch a neúspěch dítěte, ovlivní jeho sebevědomí a sebedůvěru a také styl, jakým bude o svém úspěchu a neúspěchu přemýšlet. Je důležité vést dítě k tomu, aby dokázalo ocenit samo sebe a vědělo, jaké jsou jeho přednosti a tím se rozvíjí jeho sebevědomí a sebedůvěra. Někteří odborníci tvrdí, že jedna kritika smaže čtyři pochvaly.

4. Povinnosti – práce a samostatnost

Pravá chvíle pro učení povinnostem je na přelomu předškolního a školního věku. Určitě je ale ku prospěch vést děti k povinnostem již dříve. hranice mezi prací a hrou se prolíná, tak toho můžeme velmi dobře využít a nenásilně děti zapojit do denní rutiny a domácích prací. Postupujeme od jednoduchých úkolů ke složitějším, dítě nezatěžujeme přehnaným množstvím pokynů a instrukcí.

5. Hry a techniky pro posílení psychické odolnosti

Nezapomínejte si s dětmi hrát. Existuje mnoho her, které mají v rozvoji psychické odolnosti dítěte největší využití.

Socializační a rolové hry – kdy si může dítě osvojuvat různé sociální role, kooperovat s ostatními, a přitom si zpracovávat své niterné obavy a konflikty nebo uspokojovat jinak nesplněná přání.

Kooperativní hry – děti se učí spolupracovat s ostatními, učí se požádat o pomoc, může pomoci druhému. V těchto hrách nejde o výkon, ale o dosaženou úroveň spolupráce.

Komunikativní hry – napomáhají rozvíjení slovní zásoby, souvislého vyjadřování. Učíme děti naslouchat, vyjadřovat své potřeby, přání, požádat o pomoc. Vhodné je děti upozornit i na neverbální stránku komunikace, například, aby se druhému dávaly při rozhovoru do očí, nebyly otočené bokem apod.

Příběhy – příběh můžete vyprávět, přehrát skrze loutky, nebo si samy zahrát. Příběhy a pohádky naznačují řešení problému, ale neomezují se jen na jedno konkrétní řešení nebo jediný správný postup. Hrdinky a hrdinové překonávají různé nástrahy, strach, prožívají i radost nebo smutek. Ukazují dětem, jak čelit výzvám, jak komunikovat, a zároveň rozvíjí jejich tvořivost a fantazii.

Na základě odborného článku z časopisu Informatorium zpracovala Jana Kadlecová, ředitelka MŠ

Perličky z naší školičky:

Kryštůfek sedí doma u oběda s rodinou, která si povídá. Najednou prohlásí: „Markéta říkala ticho“ (vedoucí ŠJ).

Chlapec si před odpoledním odpočinkem sundal omylem i trenýrky.

Paní učitelka mu říká, že ve školce si trenýrky necháváme. On odpoví no jo, nejsem žádný úchyl. Úchyl je přece ten, co chodí nahatý.

„Jak se jmenuje Tvůj kamarád?“

Prokůpek odpovídá: „Píráť.“

V MŠ jsme při pátrání po pirátovi zjistili, že je to chlapec, který nosí na brýlích klapky s obrázkem piráta.

Děti sedí u oběda a vyprávějí si:

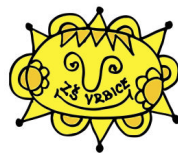
První říká, já budu dneska král (má prázdný talíř).

Druhá říká, já budu královna (má skoro prázdný talíř).

Třetí říká a já budu ředitel (má plný talíř).

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

„Z BÍLÝCH KARPAT NA PÁLAVU“

Dne 19. 10. jsme se s žáky naší školy vydali na výlet do malebné obce Klentnice, kde jsme v rámci projektu „Z BÍLÝCH KARPAT NA PÁLAVU“ prožili krásné dopoledne plné poznání a zábavných her v přírodě. Tuto akci zaštiťoval Mikroregion Hustopečsko spolu s Ekocentrem Trkmanka a jejich lektory. Program byl zaměřen na seznámení dětí s oblastí, ve které žijí, zvýšení znalostí o přírodě a uvědomění si základních ekologických souvislostí. Děti měly možnost hledat vzácné rostliny a živočichy žijící na Pálavě, tvořit panáčka Pálávánka z přírodních materiálů, pozorovat okolí z nepřeberného množství vyhlídek a vnímat krásy podzimní přírody. Pobyt v mimoškolním prostředí byl pro děti i nás vyučující osvěžující změnou a moc jsme si celý den užili.

Mgr. Michaela Kostřková, vyučující 3. a 5. ročníku

Pasování prvňáčků

Naši čtyři prvňáčci školáčky si slavnostní pasování prožili 26. října. Pasování tentokrát proběhlo ve škole jen s jejich patrony, s žáky 5. ročníku. A také společně s jedním páťákem připojeným s námi on-line, aby mu to nebylo líto. Vzhledem ke zhoršující se koronavirové situaci proběhlo pasování bez rodičů. Pátáci vzpomínali, jaké to bylo, když do 1. třídy chodili oni. Paní ředitelka každému z prvňáčků důstojným gestem meče předala právo být opravdovými školáky naší školy a měla jsem dojem, že si tento pocit v té dané chvíli silně prožívají a jsou za to rádi. Dětem byl předán Pasovací list spolu s dárečky pro vzpomínku na tento den. Při aktu pasování také děti ohodnotily své patrony, kteří se o ně první dva měsíce ve škole starali. Pátáci svou úlohu patronů splnili výborně.

Teď jsou z nich kamarádi a neustále se o přestávce navštěvují a povídají si spolu.

Mgr. Markéta Veverková, vyučující 1. ročníku

Základní škola Vrbice děkuje:

- paní Pavle Bukovské za kopírovací a barevné papíry
- panu Filipu Valovi za papíry na kreslení

Čistá obec

V měsíci říjnu se žáci vrbecké školy opět pustili do úklidu své obce. V rámci projektu „72 hodin - Ruku na to“ skupinky dětí s paní učitelkami prošly téměř všechna místa na Vrbici. Děti jsou ve škole a ve většině rodin vedeny k pěknému vztahu ke své obci a úklid braly opravdu zodpovědně. Navštívily i místa, kde bychom odpady opravdu nečekali... a našly je tam. Děti viděly, čeho jsou lidé schopní a z toho byly znechucené. Ale ze své práce měly upřímnou radost. Za odměnu každý dostal přívěšek píšťalku a náramek s logem projektu.

Po této zkušenosti děti vyslovily hromadné přání: Kéž by se všichni ke svému životnímu prostředí chovali slušně a zodpovědně!

Mgr. Petra Čejková, vyučující 4. ročníku

STŘÍPKY Z HODINY SLOHU V 5. ROČNÍKU - popis osoby

Sestřenice Gábinka

K popisu jsem si vybrala moji malou sestřenici Gábinku. Gábinka má čtyři roky a chodí do školky. Je drobná a malinká. Má oválný obličej, velké, tmavě hnědé oči s dlouhými řasami, malinkatý nos a malou pusku, kterou se na mě ráda usmívá. Její vlásky jsou jemné, tmavě kudrlinky. Ráda nosí tepláky a tričko, ale byla ráda, že si na jejich hody mohla obléct vrbecký kroj, který měla po mojí sestře Marušce. Je hodňoučká, ale dokáže i zlobit. Ráda chodí na dětské hřiště, ráda kreslí a poslouchá pohádky o Tlapkové patrolce. Je živější povahy a nevydrží na jednom místě. Je kamarádká a má ráda děti.

Klára Marková

Moje kamarádka

Na popisování jsem si vybrala Adélu Pavlů. Svou jedenáctiletou kamarádku, co chodí se mnou do třídy. Je vysoké štíhlé postavy. Āda má velké hnědé oči a na nich tmavě růžové brýle a krátké hnědé vlasy, ustrížené na mikádo. Má drobný obličej a moc

hezky úsměv. Do školy nejčastěji nosí tričko a rifle. Když je slavnost, tak se ráda nastrojí. Ráda mi pomůže, když jsem v nouzi. Nosí mi úkoly, když jsem nemocná. O přestávce si rády povídáme. Občas mluví rychle.

Lucie Varmuzová

Nejlepší kamarád Radovan

Můj nejlepší kamarád se jmenuje Radovan a je větší postavy. Nejdříve si na něm všimnete dlouhých, tmavě hnědých, trochu vlnitých vlasů. Jeho kulatější obličej je většinou veselý. Tmavě hnědé oči jsou šťastné a pusa roztáhnuta do úsměvu. Má průměrně velké uši a středně velký nos. Plně tváře směřují k výrazné čelisti a menší bradě. Nejradši nosí tmavě tepláky a barevné tričko. Když jdeme ven a je chladno, dá si botasky a zelenou mikinu. Skoro vždy nosí větší, tmavě modrý batoh. Chová se slušně a je vtipný. Mluví celkem rychle a občas mu to uklouzne. Když neutíká, nechodí ani rychle ani pomalu. Rád jezdí na kole s kamarády. Ráda je správný skaut. Čestný, spolehlivý, statečný a rád přiloží ruku k dílu.

Jakub Machovský

Tatka

K popisu jsem si vybral svého tatínka. Jmenuje se Jiří Havelka a letos oslavil čtyřicáté narozeniny. Můj tatka je vysoké a kulatější postavy. Má šedomodré oči a kulatý obličej s výrazným nosem a pořád červenými očima. Má úzké rty, okolo kterých mu rostou krátké vousy. Vlasy jsou tmavé a střížené na krátko. Tatka je hodný, pracovitý a velmi chytrý. Vždy mi dobře poradí. Rád pozoruje noční oblohu se svým hvězdařským teleskopem. V zimě ho baví lyžování a v létě plavání. Na střední škole hrál závodně vodní pólo. Svého tatínka mám moc rád a za nic bych ho nevyměnil.

Simon Havelka

Dědeček

Rozhodl jsem se popsat svého dědu Miru, protože babičky mám tři ale dědu jen jednoho. Jmenuje se Miroslav Bočko a je mu 56 let. Měří 175 cm, má štíhlé nohy a ruce. Bříško má velké a kulaté. Dědeček má kulatou hlavu, středně velký nos, baculatě tváře a menší bradu. Má úzké oči zbarvené do hněda. Má špatný zrak, tak nosí brýle. Uši jsou sice trochu větší, ale neodstávají. Má je pěkně u hlavy. Vlasy ještě dědeček má. Už mu začínají šedivět. Občas tam jde ještě vidět jejich původní barva, která je tmavě hnědá. Dědeček pracuje ve vinařství a hodně jezdí s traktorem. Tomu tedy přizpůsobuje svůj oděv. Nejraději má maskáčové kalhoty nebo kraťase a k tomu pohodlné tričko. Někdy ho můžete potkat se zeleným kloboučkem. Sice žije na Vrbici, ale pochází ze Slovenska z malé vesnice Pšurnovice. Takže dědu můžete slyšet mluvit česky a slovensky. Prostě si mluví, jak se mu zlíbí. Moc toho nenachodí, rád jezdí autem, ale když už jde pěšky, chodí pomalu. Dědeček je laskavý a hodný, každému pomáhá. Je s ním legrace. Jednou chci být jako on.

Václav Nahodil

Popis tatky

Tatka je vysoké štíhlé postavy. Obličej je oválný a podlouhlý, má krásné zelené oči. Nos má úzký a rovný, uši jsou malé. Občas na bradě mu rostou vousy, které si vždy oholí. Vlasy jsou střížené nakrátko. Většinu času ale nosí pracovní oděv do práce, a pokud nepracuje, rád si obléká pohodlné kalhoty a tričko. Tatka je hodně kamarádský a slušný, občas umí pozlobit mamku s babičkou. Chodí normální chůzí. Je šikovný a pracovitý muž. Stará se o nás a mám ho moc rád.

David Vajbar

Babička

Moje babička je malé postavy. Má štíhlé ruce a nohy, ale její břicho je trochu větší. Vlasy její babičky jsou šedé a krátké. Čelo je vysoké a bez vrásek. Pod obočím má hnědozelené oči, které jsou blízko u sebe. Nos mezi jejíma ušima je malý. Babiččiny štíhlé rty se vždy usmívají. Většinou mívá pruhované triko s krátkými rukávy a volné kalhoty. Babiččiny kroky jsou krátké. Lehko se zadýchá, protože už není nejmladší, ale přesto ráda jezdí na výlety. Je hodná, milá, šikovná a proto mám babičku moc rád.

Vojtěch Hošek

Popis osoby

Můj kamarád Kuba Hublík je 150 cm vysoký a váží asi 28 kg. Je hubené postavy, má hnědé vlasy, oči má hnědo modré. Rádi spolu jezdíme na sále na kole a děláme hlouposti. Hublíci bydlí nedaleko nás a školy. Občas jsem chodil ven s jeho bráchrou Matějem. Někdy spolu hráváme jednu hru Fortnite. Kuba chodí do stejné třídy jako já. S Kubou jsme někdy u mě před barákem. Známe se od školky, je to kamarád.

Jan Daňra

Popis kamarádky

Lucinka Varmužová bydlí na Vrbici v Jihomoravském kraji, chodí do Základní školy Vrbice do 5. ročníku. Lucinka je štíhlé menší postavy. Má kulaťoučkou hlavu, na ni delší rovné, světle hnědé vlasy s ofinkou a hnědé oči, drobný malý nosík a pusku. Většinou mívá rozpuštěné vlasy, na nich klobouček s barevnými bambulkami. Ráda nosí bílé tričko a černé kalhoty. Lucinka je přátelská a pomůže kamarádům, když potřebují. Také je velmi pozorná a dobře se učí. Ráda spí.

Adéla Pavlí

Popis osoby

Pro svůj popis jsem si vybral osobu, která je mi velmi blízká. Je to můj tatka, který se jmenuje Jan. Všichni mu ale říkají Honza. Má 37 let. Je vysoký 176 cm a je střední postavy. Má široká ramena, úzký pas a štíhlé nohy. Jeho hlava má kulatý tvar. I přes jeho hustší porost vlasů se mu začíná dělat pleška. Vlasy jsou lehce vlnité a mají světlou barvu. Nosí je ostříhané nakrátko. Má větší uši, ale nápadné nejsou. Jak mu vlasy postupně vypadávají, tak se mu zvyšuje i čelo. Oči má krásné modré barvy s nenápadnými světlými řasami. Nad očima má světlé obočí. Nos je velký tak akorát. Rty má úzké,

jeho horní ret se lehce skrývá pod vousy. Tatínek nosí lehké střížně, které pokrývá i kulaté tváře a bradu. Jeho tváře často zdobí úsměv. Rád nosí pohodlné oblečení. V jeho šatníku najdete sportovní kalhoty, volná trika, mikiny, rifle, ale i oblek a košile. Obuv nosí nejraději sportovní, ale občas si rád obuje i boty společenské. Rád se hezky

a slušně obléká. Mluví spíš potichu, ale když je to někdy potřeba, dokáže svůj hlas i zvýšit. V jeho chůzi se odráží jeho povaha. Je klidné a rozvážné povahy. Je milý a chytrý. Má všeobecné znalosti, také je vtipný a je s ním sranda. Dokáže mi vždy poradit ať už s fotbalem nebo úkoly do školy. Je to kamarád a tatínek v jednom.

Jan Herzán

ADVENT, ČAS DOBROČINNOSTI A OČEKÁVÁNÍ

Žáci ze 4. ročníku dostali nelehký úkol. Byla jím slohová práce na téma: „Napiš dopis pro opuštěného neznámého člověka, abys ho potěšil“.

Děti byly nadšené z toho, že mohou někomu udělat radost a zpříjemnit pár chvil. Hned přemýšlely, co do dopisu napíší. Všichni také zjišťovali, komu se jejich dopis dostane a jestli jim ten neznámý odepíše. Z těchto upřímných reakcí jsem měla opravdu velkou radost.

Dopisy jsem předala po domluvě s pracovníci zařízení do zařízení Diakonie ČCE – středisko Betlém v Kloboukách u Brna. Odpovědi máme příslibené a tak už jenom tiše čekáme a těšíme se, kdy někdo neznámý potěší nás.

Mgr. Petra Čejková, vyučující 4. ročníku

Milá neznámá babičko,

jmenuji se Kristýna Štřížková.
Chodím do čtvrté třídy. Bydlím ve Větrci.
Mám dva bratry, o kterých se slyším.
Namalovala jsem Vám čtyřlístek
pro štěstí a pro radost. Přijíždíte si na
Váš každý večer před spaním vzpomenu,
ať mi píše sama. Chci Vás tímto dopisem
potěšit a povzbudit.

Přeji Vám hodně zdraví.

Kristýna 😊

Milá babičko,

jmenuji se Radovan Kočko.
Je mi 10 let, bydlím na Větrci.
Běhávali jsme se sem před vámi mě rokem
z Brna. Nejsnaději se všeho jedním na kole
s kamarády.

Píšu vám proto, abyste mi dokázali představit
jaké to je být hodně sám. Ale doufám,
že máte nějaký pěkný koníček, kterým
se bavíte.

Opřál bych vám hodně zdraví.
Také aspoň trochu radosti a zábavy v
životě. Mějte se pěkně.

Radovan Kočko

VÁNOCE, VÁNOCE PŘÍCHÁZEJÍ

V hodinách čtení jsme se s žáky 3. a 5. ročníku věnovali psaní básní. Tématem byly Vánoce a těšení se na tyto krásné svátky. Jak se dětem básně povedly, posuďte sami.

Betlém

Ovečky v betlémě byly,
o Ježíška se staraly.
Lidi mu dary dávali
a v kolébce ho houpali.

Spadla jedna kometa,
ta tři krále přivedla.
Přišel starý dědeček,
přinesl mu dáreček.

V dárečku byl zvoneček,
co mu přines dědeček.
Když zazvonil zvoneček,
rozsvítil se stromeček.

*Inna Michalová, Viktorie Nahodilová,
Václav Nahodil, Vojtěch Hošek*

Kapřík

U večere jíme kapříčka,
slyšíme mluvit Ježíška:
„Milé děti, už jsem tu,
přinesl jsem trumpetu.

Na trumpetu si zahrajte
a cukroví zobejte.
Až cukroví dojíte,
pohádky si pusťte.“

Až pohádka skončí,
do postele skočím.
Milé děti, konec je tu,
příště zazpíváte koledu.

*Jan Daňša, Jan Herzán, Anna Eukovská,
Klára Marková*

Vánoční den

Máme velký domeček
a v něm hezký stromeček.
Všichni si přejeme dárečky,
pod vánoční stromečky.

Na Štědrý den máme hladovku
a večer dobrou polévku.
K tomu máme kapra,
který nám sílu dává.

Máme rádi Štědrý den,
sníh je totiž všude kolem.
Po dárcích půjdeme spát
a necháme si něco hezkého zdát.

*Adam Havelka, Matyáš Jungmann,
Šimon Havelka, Jakub Muzyka,
Matěj Hublík*

Vánoční dárek

Nejkrásnější Vánoce,
jsou tu zase po roce.
Už zazvonil zvoneček
a já vidím dáreček.

Dostal jsem dáreček
a v něm byl ježeček.
Ježeček byl malý,
celý chundelatý.

Prožil s námi celé svátky
a koukal se na pohádky.
Snědl všechno cukroví
a zalezl do chvojí.

*Aneta Rejná, Gabriela Gnégrová,
Jakub Machovský, Lucie Varmuzová*

Vánoční radovánky

Čerti chodili,
děti se jich nebalý
a koledu zpívaly.

Venku je sníh,
děti jezdí na saních.
Taky se tam koulují,
zima už jim nevadí.

V domečku je stromeček
a na dveřích věneček.
Štědrovečerní večeri jsme si dali
a pak jsme na Ježíška čekali.

Ježíšek nám dal dárečky
a zazvonil na dva zvonečky.

*Adéla Pavlí, Bedřich Raida, Jakub Hublík,
David Vajbar, Jiří Machovský*

Nabízím

výuku němčiny

od začátečníků až po pokročilé včetně
konverzace.

Dále nabízím **tlumočení a překlady.**

V případě zájmu mne kontaktujte:

Ing. Romana Parlásková

Vrbice 114

Tel.: 724 125 601

e-mail: parlasek@seznam.cz

I na Vrbici cvičíme jógu!

Mnozí pravděpodobně tuší nebo možná ví, že jóga není jen o pozicích neboli ásanách, ale je to především dlouhodobá cesta směrem k vnitřnímu zklidnění, ovládnutí našich smyslů, uvědomění si našeho já. Je to cesta pevných morálních a etických zásad každého, kdo se jógou zabývá hlouběji. Je to hledání vnitřní rovnováhy, je to způsob života, jak integrovat svoji povahu a všechny složky života tak, abychom byli schopni fungovat v harmonii jeden s druhým.

pravidelném cvičení ásan budete cítit lépe, i kdyby jste měli zůstat pouze a jedině u této části jógy.

Možná právě hlavně tyto důvody přivedly u nás na Vrbici mnoho zájemců o cvičení jógy v letošním roce k pravidelnému týdennímu cvičení v kulturním domě. Začali jsme sice již na začátku června, pak ale následovala letní pauza a k pravidelnému cvičení jsme se vrátili opět v říjnu a budeme pokračovat dál. Cvičíme pravidelně každé pondělí vždy večer. Učíme se jednotlivé lehké tělesné pozice (ásany) podle systému Hathajógy, které se snažíme praktikovat v rytmu našeho dechu, snažíme se v rámci praxe prohloubit svůj dech, zklidnit naši mysl, soustředit se pouze a jedině na naše tělo, vnímat, jak reaguje a co nám naznačuje, např. kam až v pozici jít, jak ji prohloubit. V budoucnu zařadíme dechová cvičení a budeme se celkově snažit o propojení tělesných pozic, dechu a naší mysli. Doufám, že všem zájemkyním a zájemcům o jógu na Vrbici dělá naše pravidelné cvičení radost a přejí ještě mnoho sil, energie a vůle pokračovat!

Ing. Romana Parlášková
www.romannayoga.eu

Ásany neboli tělesné pozice jsou jednou ze základních složek moderní jógové cesty (celkem je jich osm). Jsou pomocnými nástroji k ovládnutí naší mysli, těla, dechu a emocí. A mimo jiné nám mohou výrazně pomoci v **prevenci nemocí, zlepšení celkového stavu našeho pohybového aparátu, myšlení, podpořit krevní oběh, zlepšit dýchání a stav celého organismu.** Prostě se po

Dámský spolek Babí hora, z.s.

přípravný výbor zve dámy a ženy všeho věku do nově založeného vrbeckého Dámského spolku Babí hora, z.s.

Proč jsme se rozhodly založit na Vrbici nový spolek?

Rády bychom:

- podporovaly společenské a kulturní akce pro ženy
- podporovaly turistické a sportovní činnosti
- podporovaly tradice a paměť naší obce
- podporovaly ženy a dívky všeho věku v setkávání, výměně zkušeností, znalostí, tradic a vědomostí

Pokud vás nový spolek zaujal a rády byste se staly členkami, hlaste se u paní Romany Parláškové, Vrbice 114, telefon 724 125 601 nebo na e-mailové adrese: babihora@email.cz.

Vítáme vrbecké ženy a dívky všeho věku!

Pojďte se zapojit do akcí a činností pro dívky, ženy a dámy z Vrbice. Navrhujte, co bychom vše mohly společně podniknout, dělat a jak rozvíjet společenský život žen na Vrbici!

*Za přípravný výbor
 Romana Parlášková*

Léčivé rostliny

V lednu, zvláště v jeho druhé polovině, je nejvíce ohrožen močový měchýř. Plní funkci nejen v močovém systému, ale i v pohybovém aparátu a ovlivňuje také psychiku. Důvody tohoto propojení si zaslouží výjimečnou pozornost a při začínajících potížích je potřeba volit správné léčivé rostliny.

Problémy s močovými cestami mohou začínat po prochazení. Jedná-li se o zánět močového měchýře, obvykle se často opakuje. Bylinou první volby je **celík zlatobýl** /Solidago virgaurea/. Díky vysoké močopudnosti je vhodný i do čajových směsí na vysoký krevní tlak, revmatické nemoci a obezitu. Další vhodné byliny: medvědice lékařská, borůvka lesní, březový list a přeslička rolní. Slabé projevy infekce dolních cest močových můžeme řešit samoléčbou.

Preventivně můžeme zařadit na několik dnů ¾ - 1 litr čaje ze směsi: **3 díly celíku zlatobýlu**, **1 díl přesličky rolní** /Equisetum arvense/, **1 díl vrvice bílé** /Persicaria lapathifolia/ a **1 díl truskavce** /Polygonum aviculare/- u všech léčivek vždy nať.

K doléčení opakujících se zánětů použijeme tinkuru ze širokospektrálního antibiotika - **Lichořeřišnice větší** /Tropaeolum majus/. Není vhodná

Lichořeřišnice větší

do bylinných směsí, užívá se samostatně; trochu vysušuje sliznici, proto souběžně užíváme sléz, topolovku či proskurník.

Při bolestech v kostech bychom neměli zapomínat na vitamíny D, K2 a vápník. Pít čaj z **andělíky lékařské** /Archangelika officinalis/, **jehlice trnité** /Ononis spinosa/ a **presličky rolní** /Equisetum arvense/.

V tomto období nedostatku vitamínů doporučujeme tzv. zimní loučku. Semena řeřichy zahradní /Lepidium sativum/ rozprostřeme na navlhčenou buničinu. Zelené lístky používáme na chléb do pomazánek, polévek, na brambory, rýži apod: dospělý/ 1 pol. lžice/den a děti 1 čaj. lžička/den – je to celodenní dávka vit.C. Nejlepším a nejlevnějším

řešením potíží je prevence a posílení imunitního systému. Také dostatečný spánek, optimální množství tekutin a otužování.

Nový rok a každý nový den jsou nové začátky, dejte jim šanci !

Únor je vrcholem zimy. Ale již v druhé polovině měsíce se začínají aktivovat účinné látky obsažené v kořenech rostlin. Proto je pro sběr některých kořenů důležité předvegetační období a při jarním sběru dosahují maxima účinných látek. Pokud není zem zmrzlá, doporučují se sbírat kořeny **kostivalu lékařského** /Symphitum officinale/. Snadno se pozná, jako jediný je celý černý. Čerstvý nastrohaný kořen se smíchá s mastovým základem (bílá vazelína, sádlo, kosmetická másla) a zahřívá cca 1 hod při teplotě 80°C. Lze přidat levandulový éterický olej (10 kapek na 10 ml masti). Mast pomáhá hojit zlomeniny kostí, podvrtnutí, výrony a pohmožděníny.

Nejvíce ohroženým orgánem v únoru jsou ledviny. Pokud je ohrožena čistící funkce ledvin, mohou být zasaženy i klouby - jejich funkce úzce souvisí s ledvinami. Při bolesti kloubů je dobré vnější léčbu (mast) podpořit i léčbou vnitřní – začněte popíjet ledvinové čaje. Do jídelníčku zařaďte potraviny bohaté na draslík : meruňky, broskve, švestky – v této době sušené a konzervované, hrách, fazole, vlašské ořechy.

Negativním pocitem února je strach. Proto se vyvarujte stresových situací a hlídejte si i zvýšený sklon k obavám. Ledviny uchovávají životní energii a jako párový orgán řídí i energii vztahů.

K očistě organismu prospívají další rostliny močopudné a můžete je namíchat do čajových směsí podle toho, co máte k dispozici. Na prvním místě je to opět **zlatobýl obecný** /Solidago virgaurea/ - dříve celík zlatobýl.

Ve volné přírodě se dá těžko najít, můžete si ale sami vypěstovat, není náročný; **vřes obecný** /Calluna vulgaris/, vřesový čaj má příjemnou chuť, můžete jej pít i ve větším

Vřes obecný

množství, ale dávkování nezvyšujte; **kopřiva dvoudomá** /Urtica dioica/ v přírodě hojně zastoupená; **březové listí** /Betula pendula/ lepkavé jarní listýky; **lipový květ** /Tillia cordata/ při nervovém vypětí a úzkostivosti na posílení; **řebříček obecný** /Achillea millefolium/ hojí a desinfikuje; **měsíček lékářský** /Calendula officinalis/ protizánětlivý a uklidňující; **přeslička rolní** /Equisetum arvense/ tlumí záněty, pomáhá při kaméncích; **brusinky** /Vaccinum vitis-idaea/ a různé výrobky z nich. Při problémech můžete vždy použít silně protizánětlivou **lichorejšnici větší** /Tropaeolum majus/ v podobě tinktury.

Černé toskánské zeli

Mangold žlutý a červený

Při teplejší zimě jistě najdete i několik zelených listků sedmikrásky, ptačince žabince... V zahrádce máte třeba cibuli sečku, fenykl, mangold, černé toskánské zeli, kadeřávek, růžičkovou kapustu, celerové a petrželové listýky, saturejku, tymián. Tmavě zelené listy předjaří pomohou k zlepšení situace s klouby.

Snažte se předcházet onemocnění ledvin. Ledviny nemají nervová zakončení, proto neboli a nesignalizují včas problém. Potřebují suché teplo a dostatek tekutin. Nevyčerpávejme si energii ledvin svou neznalostí a nešetrností, ale posilujme pramen naší životní energie.

V březnu končí zimní období a pomalu se otevírá jaro.

Obecně patří k nejvíce postiženým orgánům v průběhu celého roku žlučník, ale v březnu je ohrožen nejvíce. O žlučník se člověk začne zajímat, až když se objeví nějaké jeho potíže.

Nebezpečím pro žlučník je dlouhotrvající hněv, berte ho jako předstupeň dysfunkce tohoto orgánu. Na funkci žlučníku, jater a jejich prostřednictvím i na funkci štítné žlázy jsou závislé svaly a slachy. Již při prvních projevech narušení funkce žlučníku – návaly hněvu, tlaky a nevolnosti po jídle – můžeme užívat šťávu z mladých listů kopřivy, salát

z mladých listů pampelišky, jarní polévku s plicníkem, křenový nebo cibulový salát /vhodné cibuli orestovat/ s plicníkem a s listy lichorejšnice větší.

Oman pravý

při běžných potížích dýchacích i zažívacích nejlépe 3x denně na špičku nože, 10 minut před jídlem.

Puškovec

Optimální podávání nejdéle 6 týdnů.

V předjarním období si můžete připravit **kúru proti anémii** z mladých listů kopřivy. Rozmixujte listýky s trochou vody a přečtěte /výhradně přes sítko z umělé hmoty/ a uchovávejte v chladničce. Užívá se 3x denně 1 čajová lžička před jídlem. Štáva obsahuje vitamín C, železo, měď, chlorofyl a řadu dalších pro organismus potřebných látek.

Neužívejte dlouhodobě.

Myslete na něco hezkého a nedávejte průchod hněvu, zlosti, ani malichernostem!

Duben je měsícem proměn = aprílové počasí.

Nejvíce zatíženým orgánem jsou játra. Jsou základním orgánem látkové výměny jak pro metabolismus, tak i pro hormonální sféru. Jsou pro život zcela nezbytnou chemickou laboratoří a orgánem detoxikačním. Ovlivňují v těle vše a této skutečnosti by měla odpovídat také péče o ně. Kopírují změny, které probíhají v dubnu v přírodě

a zelená, která se všude kolem nás objevuje, játra obveseluje. Tento vliv se projeví na orgánech spojených s játry. Z předcházejícího měsíce mohou ještě přetrvávat nepohoda žlučníku, připojuje se rovněž svalová únava - proto **respektujte jarní únavu!**

Ze smyslových orgánů plně závislých na játrech jsou oči. Ovlivňuje je navíc v tomto období nedostatek vitamínu A. Proto platí doporučení jíst tepelně upravenou mrkev jako zdroj provitaminu A a karotenu (vitamín A je rozpustný v tucích - vždy přidat tuk pro lepší využití). Jezte ovoce se žlutým nebo červeným zbarvením a tmavozelené listy zelenin, např. mangold, kadeřávek, kapustu, brokolici. Stravu doplňte potravinami obsahujícími zinek, např. dýňovými jádry.

Pijte čaj ovlivňující látkovou výměnu s obsahem hořčin. Vyberte z těchto: **smil písečný** / Helichrysum arenarium/, **zeměžluč** /Centaurium erythraea/, **vachtu trojlistou** /Menyanthes trifoliata/.

Přidejte jednu z fytoncidních rostlin, která obsahují rostlinná antibiotika, a působí na játra: **měsíček lékařský** /Calendula officinalis/ nebo **světlík lékařský** /Euphrasia rostkoviana/; jednu protizánětlivou bylinu: např. **řebíček obecný** /Achillea millefolium; jednu regulující bylinu: např. **hluchavku bílou** /Lamium album/, **jestřabinu**

Světlík lékařský

Je rovněž vhodné zařadit zeleninu obsahující fytoncidy do našeho jídelníčku: česnek, cibuli, křen, ředkve a ředkvičky a zelenou hořčici.

Osrospětec mariánský

lékařskou /Galega officinalis/ nebo **celík zlatobýl** /Solidago virgaurea/.

Složení čaje upravte podle vašich možností nebo individuální potřeby.

Něco pro sebe udělejte, život je krátký.

A je to Váš život!

Pro Vrbecký zpravodaj zpracovaly:

Mgr. Zdenka Krejčířiková

Ing. Věra Žďárská

Bylinková zahrada Lu a Tíree Chmelar Valtice
Herbal Academy, s.r.o. - kurzy o bylinkách

Společenská kronika

1. prosinec 2020 - 30. listopad 2021

Narozené děti

Magdaléna Brdečková
Vojtěch Knápek
Alex Kozáček
Laura Troubilová
Nina Grégrová
Nela Zálešáková
Sára Třešňáková
Tobiáš Kubík

Barbora Otýpková
Ondřej Michna
Oliver Zálešák
Jakub Zálešák
Sára Suchánková
Natálie Zárubová
Jonáš Kos
Štěpánka Mikulicová

Úmrtí

Štěpánka Machovská
Anežka Springerová
Božena Knápková
Jan Herzán
Anežka Hanáčková
Pavel Cintula
Tomáš Čížek

Marie Knápková
Jarmila Bízová
Marie Válková
Petr Čačík
Václav Sůkal
Marie Herůfková

Na www.vrbice.cz mají občané nově možnost zveřejnit oznámení o úmrtí svých blízkých pod odkazem **SMUTEČNÍ DESKA**. V případě zájmu o zveřejnění stačí zaslat parte ve formátu PDF nebo JPG na email podatelna@vrbice.cz. Parte můžete také zaslat poštou nebo přinést na Obecní úřad.

Další číslo Vrbeckého zpravodaje vyjde v dubnu 2022.

Své podněty a příspěvky do dalšího čísla můžete zaslat na email: vrbeckyzpravodaj@gmail.com

Foto na obálce: Stanislav Hanzlík

Vánoční pranostiky

23. prosinec

- Svatá panna Viktorie obrázky na okna ryje.

24. prosinec

- Na Adama a Evu můžeš čekat oblevu.
- Když Kateřina po ledě chodívá, Eva potom blátem oplývá.
- Jasná noc o Štědrém dnu, mrazy lezou ke dnu.
- Na Štědrý den hvězdičky,ponesou vajíčka slepičky.
- Padá-li na Štědrý den v noci sníh, urodí se hojně vína.
- Dvanáct nocí a dní od Štědrého večera až do Tří králů zvěstuje prý povětrnost na dalších 12 měsíců.
- Je-li na Štědrý den vítr, bude úroda malá.
- Na Štědrý den před večeří se dává za okno miska s vodou. Zmrzne-li do rána a roztrhne mráz misku, ztratí se do roka voda ze studny.
- Když na Štědrý den sněží, na pytle se chmel těží.

26. prosinec

- Pak-li na Štěpána větrové uhodí, příští rok víno špatně urodí.
- Chodí-li Kateřina po ledě, chodí sv. Štěpán po blátě.
- Když na Štěpána silný vítr bouří, vinař smutně oči mhouří.
- Svítí-li na den sv. Štěpána slunce, bude drahé ovoce.
- Svítí-li v koledu v noci měsíc, bude ve stodole hojně obilí.
- Když sv. Štěpán vyfouká bláto, bude pěkné jaro nato.

25. prosinec

- Tmavé Vánoce – světlé stodoly.
- Zelené Vánoce – bílé Velikonoce.
- Lepší Vánoce tekuté nežli třeskuté.
- Když Vánoce obilí stromy sněhem, tak je posype jaro květem.
- Když vítr o Vánocích věje, je v hojnost velká naděje.
- Mráz na Boží narození, zima se udrží bez proměny.
- Vánoce bez sněhu přináší Velikou noc sněžnou.
- Jsou-li zelené Vánoce, Velká noc bude bělit se.
- Na Boží Narození o bleší převalení.
- Na Boží narození o komáři zivnutí.
- Když čas před Vánoci až do Tří králů mlhavý a tmavý jest, následují na to nemoci.
- Když na Boží hod prší, sucho úrodu poruší.
- Mráz na Boží narození – zima se udrží bez proměny.

28. prosinec

- Na Mláďátka když prší, osypají se děti.
- O Mláďátkách den se omlazuje.
- Máme-li na Mláďátka a sv. Josefa pěkné počasí, zvedou se příští rok brambory.
- Když se na Mláďátka chumelí ráno, mrou toho roku děti, když v poledne, mrou lidé středních let, a když večer, mrou starci.

přípravila Bohumíla Bořinová

JAK PŘIBÝVÁ DNE ...

Na Boží narození – o bleší převalení.

Na Nový rok – o slepičím krok.

Na Tři krále – o krok dále.

Na Hromnice – o hodinu více.

FINANČNÍ PŘÍSPĚVEK NA ONLINE REALIZACI
TOHOTO PERIODIKA VČETNĚ ŘEŠENÍ PRO JEHO
VYDÁVÁNÍ SVĚPOMOCÍ POSKYTUJE FUNPRINT.EU

Pomáháme radnicím šetřit čas i peníze.

www.funprint.eu

Stavění máje

Hody 2021

Zarážení hory

Hody 2021

Zarážení hory

Zarážení hory

Periodický tisk samosprávného územního celku. Vydává obec Vrbice 3x ročně
v počtu 500 kusů. Registrační číslo MK ČR E 11686. Neprošlo jazykovou úpravou.

Redakční rada: Mgr. Renata Horáková, Jana Kadlecová, Mgr. Markéta Veverková,
Mgr. Miluše Zálešáková, Tomáš Bílek, Ing. Bronislava Bílková

Realizace: funprint.eu

ARCHIV